РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект

З А К О Н

ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ДАНЪК ВЪРХУ ДОБАВЕНАТА СТОЙНОСТ

(Обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 86, 105 и 108 от 2006 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2007 г. - бр. 37 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 41, 52, 59, 108 и 113 от 2007 г., бр. 106 от 2008 г., бр. 12, 23, 74 и 95 от 2009 г., бр. 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 77 и 99 от 2011 г., бр. 54, 94 и 103 от 2012 г., бр. 23, 30, 68, 98, 101, 104 и 109 от 2013 г. и бр. 1 от 2014 г.)

§ 1. В чл. 21 се правят следните изменения:

1. В ал. 5, т. 2 букви „з“ - „к“ се отменят.

2. Алинея 6 се изменя така:

„(6) Мястото на изпълнение при доставка на далекосъобщителни услуги, на услуги за радио- и телевизионно излъчване и на услуги, извършвани по електронен път, по които получател е данъчно незадължено лице, е мястото, където това лице е установено, има постоянен адрес или обичайно пребиваване.“

3. Алинея 7 се отменя.

§ 2. В чл. 31, т. 3 думите „плавателни съдове и въздухоплавателни средства с изключение на тези по т. 2, буква „в” се заменят с „въздухоплавателни средства и плавателни съдове с изключение на тези по т. 2, буква „г“.

§ 3. В чл. 42, т. 2 думите „републиканския бюджет“ се заменят с „държавния бюджет“.

§ 4. В чл. 55, ал. 1, т. 2 думите „разходи за“ се заменят с „разходи, като“.

§ 5. В чл. 70, ал. 4 се създава изречение второ:

„Лице, регистрирано на основание чл. 97б, няма право на данъчен кредит по отношение на стоките и услугите, които се използват за целите на извършвани от лицето доставки, различни от доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по

електронен път, с получатели - данъчно незадължени лица, които са установени или имат постоянен адрес, или обичайно пребивават в страната."

§ 6. Създава се чл. 85а:

„Лице-платец на данъка при доставка на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, с място на изпълнение на територията на страната

Чл. 85а. За доставка на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, с място на изпълнение на територията на страната, по която получател е данъчно незадължено лице, данъкът е изискуем от доставчика."

§ 7. В чл. 96 ал. 7 се изменя така:

„(7) В облагаемия оборот по ал. 2, т. 1 не се включват доставките с място на изпълнение на територията на страната по чл. 21, ал. 6, когато са извършени от лице:

1. регистрирано на основание чл. 154 или регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън Съюза;

2. регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в Съюза, което няма постоянен обект на територията на страната;

3. регистрирано на основание чл. 97б."

§ 8. Създава се чл. 97б:

„Задължение за регистрация при доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път

Чл. 97б. (1) На регистрация по този закон подлежи всяко данъчно задължено лице, което не е установено на територията на страната и извършва доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, с получатели - данъчно незадължени лица, които са установени или имат постоянен адрес, или обичайно пребивават в страната, когато:

1. не е регистрирано на основание чл. 154 или в друга държава членка за прилагане на режим извън Съюза или на режим в Съюза;

2. не е регистрирано на основание чл. 96, 97, 98 или чл. 100, ал. 1 и 3;

(2) За лицето по ал. 1 възниква задължение за подаване на заявление за регистрация не по-късно от 10-ия ден на месеца, следващ датата на данъчното събитие на първата доставка.

(3) В случаите когато лицето по ал. 1 е подало заявление за регистрация по чл. 154, ал. 2 или е подало заявление за прилагане на режим в Съюза или режим извън Съюза в друга държава членка и е получило отказ за регистрация за прилагане на съответния режим, както и когато на лицето е прекратена регистрация за прилагане на някой от тези специални режими, за лицето възниква задължение за подаване на заявление за регистрация не по-късно от 7-ия ден от датата на получаване на отказа, съответно от датата на извършване на първата доставка след преустановяването на прилагане на режим.

(4) Първият данъчен период за лице, регистрирано на основание на този член, включва и периода от датата на извършване на първата доставка включително, до датата на регистрацията.

(5) Лице, което е регистрирано на основание на този член и за което възникнат основания за задължителна регистрация по чл. 96, 97 и 98 или за регистрация по избор по чл. 100, ал. 1 и 3, се регистрира по реда и в сроковете за задължителна регистрация или регистрация по избор."

§ 9. В чл. 101, ал. 8 след думите „97а" се добавя „97б" и се поставя запетая.

§ 10. В чл. 107 се създава т. 5:

„5. регистрация по чл. 96, 97, 98, чл. 100, ал. 1 и 3 и чл. 154 или регистрация в друга държава членка за прилагане на режим извън Съюза или на режим в Съюза - за регистрирано на основание чл. 97б лице."

§ 11. В чл. 108, ал. 1, т. 1 след числото „97" се добавя „97б" и се поставя запетая.

§ 12. В чл. 110 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, т. 1 думите „т. 1 и 2" се заменят с „т. 1, 2 и 5".

2. В ал. 2 след думите „актът за дерегистрация не се връчва на лицето" се поставя запетая и се добавя „освен в случаите по чл. 107, т. 5".

§ 13. В чл. 113, ал. 9 се създава изречение второ:

„Лица, регистрирани на основание чл. 97б, нямат право да посочват данъка в издаваните от тях фактури или известия към фактури за извършени доставки, различни от доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, с получатели - данъчно незадължени лица, които са установени или имат постоянен адрес, или обичайно пребивават в страната."

§ 14. В чл. 120 ал. 3 се изменя така:

„(3) Регистрирано на основание чл. 154 или 156 лице води електронен регистър за извършени от него доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, по които получатели са данъчно незадължени лица. В регистъра се посочва следната информация за всяка извършена доставка:

1. държава членка по потребление;

2. вид и количество на предоставяната услуга;

3. датата, на която е възникнало данъчното събитие на доставката;

4. номер и дата на фактурата, ако такава е издадена за доставката, както и друга информация, съдържаща се в нея;

5. данъчната основа, като се посочва използваната валута;

6. всяко последващо увеличение или намаление на данъчната основа;

7. приложимата ставка на данъка;

8. размерът на данъка, като се посочва използваната валута;

9. датата и размерът на получените плащания и начинът на плащане;

10. всички авансови плащания;

11. име, пощенски адрес и електронни адреси на клиента, когато са известни на данъчно задълженото лице;

12. информация, използвана за определяне на мястото, където е установен клиентът или където е постоянният му адрес или обичайното му пребиваване.“

§ 15. В чл. 125, ал. 1 думите „чл. 157“ се заменят с „чл. 159б“.

§ 16. В чл. 133, ал. 5 думите „предоставящи услуги по глава осемнадесета“ се заменят с „избрали да се регистрират на основание чл. 154 за прилагане на режим извън Съюза“.

§ 17. Глава осемнадесета „Облагане на доставки на услуги, извършвани по електронен път от лица, неустановени в Европейския съюз“ се изменя така:

„Глава осемнадесета

СПЕЦИАЛНИ РЕЖИМИ ЗА ОБЛАГАНЕ НА ДОСТАВКИ НА ДАЛЕКОСЪОБЩИТЕЛНИ УСЛУГИ, УСЛУГИ ЗА РАДИО- И ТЕЛЕВИЗИОННО ИЗЛЪЧВАНЕ ИЛИ УСЛУГИ, ИЗВЪРШЕНИ ПО ЕЛЕКТРОНЕН ПЪТ, ПО КОИТО ПОЛУЧАТЕЛИ СА ДАНЪЧНО НЕЗАДЪЛЖЕНИ ЛИЦА

РАЗДЕЛ I

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Обхват на специалните режими

Чл. 152. (1) Разпоредбите на тази глава се прилагат за доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, по които получатели са данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребивават на територията на държава членка, когато доставчикът:

1. е данъчно задължено лице, неустановено в държавата членка по потребление, и

2. е избрал да се регистрира за прилагане на някой от специалните режими по ал. 2 в страната или в друга държава членка.

(2) Специалните режими по тази глава са: режим извън Съюза, когато доставчикът на услугите по ал. 1 не е установен на територията на Европейския съюз, и режим в Съюза, когато доставчикът на услугите по ал. 1 е установен на територията на Европейския съюз.

(3) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в Съюза, което няма постоянен обект на територията на страната, прилага този режим за доставките на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, с място на изпълнение на територията на страната, по които получатели са данъчно незадължени лица.

(4) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън Съюза, прилага този режим за доставките на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, с място на изпълнение на територията на страната, по които получатели са данъчно незадължени лица.

(5) Лице, което извършва доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, с място на изпълнение на територията на страната, по които

получатели са данъчно незадължени лица, и лицето не е регистрирано за прилагане на някой от режимите в страната или в друга държава членка, не прилага разпоредбите на тази глава.

Доставки извън обхвата на режима в Съюза, извършени от регистрирано за прилагане на този режим лице

Чл. 153. (1) Лице, регистрирано на основание чл. 156 за прилагане на режим в Съюза, за доставки с място на изпълнение на територията на страната по чл. 21, ал. 6, включително когато доставките са извършени от постоянен обект на територията на друга държава членка, прилага за тези доставки общите правила на този закон.

(2) Лице, регистрирано на основание чл. 156 за прилагане на режим в съюза, не прилага този режим за доставки с място на изпълнение на територията на друга държава членка по чл. 21, ал. 6, когато лицето има постоянен обект в тази държава членка, независимо дали доставките са извършени от този обект. За тези доставки лицето прилага законодателството на държавата членка, в която е установен постоянният му обект.

РАЗДЕЛ II

РЕГИСТРАЦИЯ И ДЕРЕГИСТРАЦИЯ ЗА ПРИЛАГАНЕ НА РЕЖИМ ИЗВЪН СЪЮЗА

Специална регистрация

Чл. 154. (1) Право да се регистрира по този раздел има данъчно задължено лице, за което са налице едновременно следните условия:

1. извършва доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, с получатели - данъчно незадължени лица, които са установени или имат постоянен адрес, или обичайно пребивават в държава членка, включително в страната;

2. не е установено на територията на Европейския съюз;

3. не е регистрирано и няма задължение да се регистрира за целите на ДДС на територията на страната на основание, различно от чл. 97б, или на територията на друга държава членка на основание, различно от това, че предоставя услугите по ал. 1;

4. не е регистрирано за прилагането на този специален режим в друга държава членка;

5. не е в сила ограничение за регистрация по ал. 10.

(2) Правото по ал. 1 се упражнява, като лицето подава до териториална дирекция на Националната агенция за приходите – София, заявление за регистрация по образец, определен с правилника за прилагане на закона. Заявлението се подава по електронен път посредством създадено за целта WEB-базирано приложение на страницата на Националната агенция за приходите чрез въвеждане на данните през приложението.

(3) Със заявлението по ал. 1 лицето предоставя най-малко следната информация:

1. име, пощенски адрес, електронни адреси, в т.ч. интернет страници на лицето;

2. идентификационен номер за целите на данъчната регистрация, ако има такъв;

3. електронна декларация, че не е регистрирано за целите на ДДС в държава членка;

4. банкова сметка на лицето в евро;

5. идентификационни номера от предходни регистрации на лицето за прилагане на режим извън Съюза и режим в Съюза, ако има такива.

(4) В срок 7 дни от постъпване на заявлението по ал. 2 органът по приходите извършва проверка за наличие на основание за регистрация за прилагане на режима извън Съюза. В срок 7 дни от приключване на проверката органът по приходите издава акт, с който извършва или мотивирано отказва да извърши регистрацията. Връчването на акта на лицето по ал. 1 се извършва по електронен път чрез електронно съобщение.

(5) За дата на регистрацията се смята първият ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на подаване на заявлението по ал. 2.

(6) Идентификационен номер за целите на регистрацията за прилагане на режима извън Съюза е служебният идентификационен номер по чл. 84, ал. 3 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, пред който е поставен знакът EU.

(7) За дата на регистрация се смята датата на първата доставка, когато първата доставка на услугите по ал. 1, т. 1 е извършена преди датата по ал. 5, при условие че данъчно задълженото лице е подало заявление за регистрация по реда на ал. 2 най-късно до 10-ия ден на месеца, следващ датата на първата доставка.

(8) При промяна на данните в подадено заявление по ал. 2 лицето подава по електронен път заявление за актуализация не по-късно от 10-ия ден на месеца, следващ настъпването на промяната.

(9) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режима извън Съюза, може да се регистрира на основание на този член, като подаде по електронен път заявление за регистрация по ал. 2 не по-късно от 10-ия ден на месеца, следващ посочената от лицето в заявлението дата на промяната, и в същия срок уведоми за промяната другата държава членка. В тези случаи за дата на регистрация по този член се смята датата на промяната.

(10) Ограничение за регистрация по режима извън Съюза е в сила:

1. до изтичане на 6 месеца от датата на прекратяване на прилагането на режима извън Съюза в която и да е държава членка, когато лицето доброволно се е отказало от регистрацията си за прилагане на този режим;

2. до изтичане на 6 месеца от датата на прекратяване на прилагането на режима извън Съюза, в която и да е държава членка поради това, че лицето е уведомило същата, че преустановява извършването на доставките по ал. 1, т. 1;

3. до изтичане на две години от датата на прекратяване в която и да е държава членка по идентификация на прилагането на режим извън Съюза или на режим в Съюза поради системно неспазване от лицето на задълженията, свързани с прилагането на съответния режим.

(11) При неспазване на срока по ал. 9 се прилага ал. 10, т. 1.

Прекратяване на специалната регистрация

Чл. 155. (1) Регистрацията за прилагането на режима извън Съюза се прекратява по инициатива на лицето, когато:

1. вече не извършва доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път;

2. престане да отговаря на условията по чл. 154, ал. 1;

3. лицето избере да не прилага режима извън Съюза.

(2) За прекратяване на регистрацията по ал. 1 лицето подава до териториалната дирекция на Националната агенция за приходите – София, заявление за дерегистрация по образец, определен с правилника за прилагане на закона. Заявлението се подава по електронен път посредством

създадено за целта WEB-базирано приложение на страницата на Националната агенция за приходите чрез въвеждане на данните през приложението.

(3) В случаите по ал. 1, т. 1 и 2 лицето подава заявлението за дерегистрация не по-късно от 10-ия ден на месеца, следващ месеца, през който настъпва съответното обстоятелство.

(4) В случаите по ал. 1, т. 3 лицето подава заявлението за дерегистрация най-късно 15 дни преди края на тримесечието, предхождащо календарното тримесечие, от което не желае да прилага режима.

(5) В срок 7 дни от постъпване на заявлението за дерегистрация по ал. 2 органът по приходите извършва проверка за наличие на основание за прекратяване на регистрацията за прилагане на режима извън Съюза. В срок 7 дни от приключване на проверката органът по приходите издава акт, с който извършва или мотивирано отказва да извърши прекратяването на регистрацията. Връчването на акта на лицето, на което се прекратява регистрацията за прилагане на режима, се извършва по електронен път чрез електронно съобщение.

(6) В случаите по ал. 1, т. 1 и 2 датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режима извън Съюза е първият ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на изпращането на електронното съобщение за издаване на акта за дерегистрация, а в случаите по ал. 1, т. 3 датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режима извън Съюза е първият ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на подаване на заявлението за дерегистрация.

(7) Регистрацията за прилагането на режима извън Съюза се прекратява по инициатива на органа по приходите с издаване на акт за дерегистрация, когато се установи, че лицето:

1. не е извършвало доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, осем последователни данъчни периода и не е подало заявление за дерегистрация за прилагането на режима, или

2. не отговаря на условията по чл. 154, ал. 1, или

3. системно не спазва разпоредбите на режима извън Съюза.

(8) Системно неспазване разпоредбите на режима извън Съюза е налице, когато:

1. на основание чл. 159б, ал. 11 на регистрираното за прилагане на режима лице са изпращани от Националната агенция за приходите напомнителни съобщения за последните три предходни данъчни периода и справка-декларацията по чл. 159б, ал. 4 за всеки данъчен период не е била предоставяна в рамките на 10 дни след изпращането на напомнително съобщение;

2. на основание чл. 159б, ал. 11 на регистрираното за прилагане на режима лице са изпращани от Националната агенция за приходите напомнителни съобщения за последните три предходни данъчни периоди и пълната сума на декларирания данък за всеки отделен данъчен период не е платена от лицето в рамките на 10 дни след изпращане на напомнително съобщение, освен когато оставащата неплатена сума е по-малка от 100 евро за всеки данъчен период;

3. след поискване от орган по приходите или от компетентен данъчен орган на държава членка по потребление и един месец след изпратено последващо напомнително съобщение от Националната агенция за приходите лицето не е предоставило регистрите по чл. 120, ал. 3;

4. регистрираното за прилагане на режима лице е посочило невярна информация по чл. 159б, ал. 7 в две или повече подадени справка-декларации, което води до намаление на дължимия данък в големи размери.

(9) В случаите по ал. 7 връчването на акта на лицето, на което се прекратява регистрацията за прилагане на режима, се извършва по електронен път чрез електронно съобщение. В тези случаи датата, на която се прекратява регистрацията на лицето за прилагане на режима извън Съюза, е първият ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на изпращане на съобщението.

(10) Регистрирано на основание чл. 154 лице, може да се регистрира за този режим в друга държава членка, като подаде по електронен път заявление за дерегистрация до териториална дирекция на Националната агенция за приходите – София, по реда на ал. 2 не по-късно от 10-ия ден на месеца, следващ посочената от лицето дата на промяната. В същия срок лицето уведомява за промяната другата държава членка. В тези случаи за дата на прекратяване на регистрацията се смята датата на промяната.

РАЗДЕЛ III

РЕГИСТРАЦИЯ И ДЕРЕГИСТРАЦИЯ ЗА ПРИЛАГАНЕ НА РЕЖИМ В СЪЮЗА

Специална регистрация

Чл. 156. (1) Право да се регистрира за прилагането на режима в Съюза има данъчно задължено лице, регистрирано на основание чл. 96, 98 или чл. 100, ал. 1 или 3, за което са налице едновременно следните условия:

1. извършва доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, с получатели - данъчно незадължени лица, които са установени или имат постоянен адрес, или обичайно пребивават в друга държава членка, в която данъчно задълженото лице няма постоянен обект;

2. е установено по седалище и адрес на управление на територията на страната или, когато не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, е установено по постоянен обект на територията на страната;

3. не е регистрирано за прилагането на този режим в друга държава членка, когато е установено по постоянен обект на територията на страната;

4. не е в сила ограничение за регистрация по ал. 12.

(2) Правото по ал. 1 се упражнява, като лицето подава до компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите заявление за регистрация по образец, определен с правилника за прилагане на закона. Заявлението се подава по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс с квалифициран електронен подпис посредством създадено за целта WEB-базирано приложение на страницата на Националната агенция за приходите чрез въвеждане на данните през приложението.

(3) Със заявлението по ал. 2 лицето предоставя най-малко следната информация:

1. име, пощенски адрес, електронни адреси, в т.ч. интернет страници на лицето;

2. банкова сметка на лицето в евро;

3. идентификационни номера за целите на ДДС в други държави членки;.

4. постоянни обекти на територията на други държави членки;

5. идентификационни номера от предходни регистрации на лицето за прилагане на режим извън Съюза и режим в Съюза, ако има такива.

(4) В срок 7 дни от постъпване на заявлението по ал. 2 органът по приходите извършва проверка за наличие на основание за регистрация за прилагане на режима в Съюза. В срок 7 дни от приключване на проверката органът по приходите издава акт, с който извършва или мотивирано отказва да извърши регистрацията. Връчването на акта на лицето по ал. 1 се извършва по електронен път чрез електронно съобщение.

(5) За дата на регистрацията се смята първият ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на подаване на заявлението по ал. 2.

(6) Идентификационен номер за целите на регистрацията за прилагане на режима в Съюза е идентификационният номер по чл. 94, ал. 2.

(7) За дата на регистрация се смята датата на първата доставка, когато първата доставка на услугите по ал. 1, т. 1 е извършена преди датата по ал. 5, при условие че данъчно задълженото лице е подало заявление за регистрация по реда на ал. 2 най-късно до 10-ия ден на месеца, следващ датата на първата доставка.

(8) При промяна на данните в подадено заявление по ал. 2 лицето подава по електронен път заявление за актуализация не по-късно от 10-ия ден на месеца, следващ настъпването на промяната.

(9) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режима в Съюза, което не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект както на територията на страната, така и на територията на друга държава членка, ако отговаря на условията на чл. 156, ал. 1, може да се регистрира на основание на този член след изтичането на две години, следващи годината, през която е регистрирано за прилагане на режима в Съюза в другата държава членка.

(10) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режима в Съюза, което премести мястото си на установяване по седалище и адрес на управление на територията на страната или, когато не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, премести постоянния си обект на територията на страната, ако отговаря на условията на чл. 156, ал. 1, може да се регистрира на основание на този член.

(11) В случаите по ал. 9 и 10 за дата на регистрация по този член се смята датата на промяната, ако лицето подаде заявление за регистрация по реда на ал. 2 не по-късно от 10-ия ден на месеца, следващ настъпването на промяната, и в същия срок лицето уведоми за промяната държавата членка по идентификация.

(12) Ограничение за регистрация по режима извън Съюза е в сила:

1. до изтичане на 6 месеца от датата на прекратяване на прилагането на режима в Съюза в която и да е държава членка, когато лицето доброволно се е отказало от регистрацията си за прилагане на този режим;

2. до изтичане на 6 месеца от датата на прекратяване на прилагането на режима в Съюза в която и да е държава членка поради това, че лицето е уведомило същата, че преустановява извършването на доставките по ал. 1, т. 1;

3. до изтичане на две години от датата на прекратяване в която и да е държава членка по идентификация на прилагането на режим извън Съюза или на режим в Съюза, поради системно неспазване от лицето на задълженията, свързани с прилагането на съответния режим.

(13) При неизпълнение на изискванията на ал. 11 се прилага ал. 12, т. 1.

Прекратяване на специалната регистрация

Чл. 157. (1) Регистрацията за прилагането на режима в Съюза се прекратява по инициатива на лицето, когато:

1. вече не извършва доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път;

2. престане да отговаря на условията по чл. 156, ал. 1;

3. лицето избере да не прилага режима в Съюза.

(2) За прекратяване на регистрацията по ал. 1 лицето подава до компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите заявление за дерегистрация по образец, определен с правилника за прилагане на закона. Заявлението се подава по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс с квалифициран електронен подпис посредством създадено за целта WEB-базирано приложение на страницата на Националната агенция за приходите чрез въвеждане на данните през приложението.

(3) В случаите по ал. 1, т. 1 и 2 лицето подава заявлението за дерегистрация не по-късно от 10-ия ден на месеца, следващ месеца, през който настъпва съответното обстоятелство.

(4) В случаите по ал. 1, т. 3 лицето подава заявлението за дерегистрация най-късно 15 дни преди края на тримесечието, предхождащо календарното тримесечие, от което не желае да прилага режима.

(5) В срок 7 дни от постъпване на заявлението за дерегистрация по ал. 2 органът по приходите извършва проверка за наличие на основание за прекратяване на регистрацията за прилагане на режима в Съюза. В срок 7 дни от приключване на проверката органът по приходите издава акт, с който извършва или мотивирано отказва да извърши прекратяването на регистрацията. Връчването на акта на лицето, на което се прекратява регистрацията за прилагане на режима, се извършва по електронен път чрез електронно съобщение.

(6) В случаите по ал. 1, т. 1 и 2 датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режима в Съюза е първият ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на изпращането на електронното съобщение за издаване на акта за дерегистрация, а в случаите по ал. 1, т. 3 датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режима в Съюза е първият ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на подаване на заявлението за дерегистрация.

(7) Регистрацията за прилагането на режима в Съюза се прекратява по инициатива на органа по приходите с издаване на акт за дерегистрация, когато се установи, че лицето:

1. не е извършвало доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, осем последователни данъчни периода и не е подало заявление за дерегистрация за прилагането на режима, или

2. не отговаря на условията по чл. 156, ал. 1, или

3. системно не спазва разпоредбите на режима в Съюза.

(8) Системно неспазване разпоредбите на режима в Съюза е налице, когато:

1. на основание чл. 159б, ал. 11 на регистрираното за прилагане на режима лице са изпращани от Националната агенция за приходите напомнителни съобщения за последните три предходни данъчни периода и справка-декларацията по чл. 159б, ал. 4 за всеки данъчен период не е била

предоставяна в рамките на 10 дни след изпращането на напомнително съобщение;

2. на основание чл. 159б, ал. 11 на регистрираното за прилагане на режима лице са изпращани от Националната агенция за приходите напомнителни съобщения за последните три предходни данъчни периоди и пълната сума на декларирания данък за всеки отделен данъчен период не е платена от лицето в рамките на 10 дни след изпращане на напомнително съобщение, освен когато оставащата неплатена сума е по-малка от 100 евро за всеки данъчен период;

3. след поискване от орган по приходите или от компетентен данъчен орган на държава членка по потребление и един месец след изпратено последващо напомнително съобщение от Националната агенция за приходите лицето не е предоставило регистрите по чл. 120, ал. 3;

4. регистрираното за прилагане на режима лице е посочило невярна информация по чл. 159б, ал. 7 и 8 в две или повече подадени справка-декларации, което води до намаление на дължимия данък в големи размери.

(9) В случаите по ал. 7 връчването на акта на лицето, на което се прекратява регистрацията за прилагане на режима, се извършва по електронен път чрез електронно съобщение. В тези случаи датата, на която се прекратява регистрацията на лицето за прилагане на режима извън Съюза, е първият ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на изпращане на съобщението.

(10) Регистрирано на основание чл. 156 лице, което не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект както на територията на страната, така и на територията на друга държава членка, може да се регистрира за прилагане на този режим в другата държава членка след изтичането на две години, считано от началото на годината, следваща годината на регистрацията.

(11) Регистрирано на основание чл. 156 лице, което премести мястото си на установяване по седалище и адрес на управление на територията на друга държава членка, или когато не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, премести постоянния си обект на територията на друга държава членка или се установи по седалище и адрес на управление на територията на друга държава членка, е длъжно да прекрати регистрацията си по този член.

(12) В случаите по ал. 10 и 11 за дата на прекратяване на регистрация по този член се смята датата на промяната, ако лицето подаде заявление за дерегистрация по реда на ал. 2 не по-късно от 10-ия ден на месеца, следващ настъпването на промяната, и в същия срок лицето уведоми за промяната другата държава членка.

РАЗДЕЛ IV

ОБЛАГАНЕ НА ДОСТАВКИ НА ДАЛЕКОСЪОБЩИТЕЛНИ УСЛУГИ, УСЛУГИ ЗА РАДИО- И ТЕЛЕВИЗИОННО ИЗЛЪЧВАНЕ ИЛИ УСЛУГИ, ИЗВЪРШВАНИ ПО ЕЛЕКТРОНЕН ПЪТ

Място на изпълнение на доставките

Чл. 158. Мястото на изпълнение на доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, от регистрирано по тази глава лице се определя по чл. 21, ал. 6.

Данъчна основа, дата на възникване на данъчното събитие, изискуемост и начисляване на данъка

Чл. 159. (1) Данъчната основа, датата на възникване на данъчното събитие и изискуемостта на данъка при доставки на услуги по тази глава се определят по законодателството на държавата членка по потребление.

(2) Лице, регистрирано за прилагане на режима извън Съюза или режима в Съюза, е длъжно да начисли изискуемия данък върху добавената стойност за извършена доставка в обхвата на съответния режим, като:

1. включи размера на данъка при определяне на резултата по справка-декларацията за прилагане на специален режим за съответния данъчен период в държавата членка по идентификация;

2. посочи информацията за доставката в електронния регистър, който води съгласно законодателството на държавата членка по идентификация.

Данъчна ставка и документиране на доставките

Чл. 159а. (1) Данъчната ставка на доставките по тази глава е приложимата ставка в държавата членка по потребление.

(2) За документирането на доставките на услуги по тази глава се прилага законодателството на държавата членка по потребление.

Данъчен период, справка-декларация за прилагане на специален режим и внасяне на данъка

Чл. 159б. (1) Данъчният период за регистрираните по тази глава лица е тримесечен и съвпада с календарното тримесечие.

(2) В случаите по чл. 154, ал. 7 и по чл. 156, ал. 7 първият данъчен период обхваща времето от датата на първата доставка до края на календарното тримесечие.

(3) В случаите по чл. 154, ал. 9 и по чл. 156, ал. 11 първият данъчен период обхваща времето от датата на промяната до последния ден включително на календарното тримесечие, през което е настъпила промяната. Съответно по чл. 155, ал. 10 и по чл. 157, ал. 12, последният данъчен период обхваща времето от първия ден на календарното тримесечие, през което е настъпила промяната, до датата на промяната включително.

(4) Регистрирано на основание чл. 154 или чл. 156 лице подава справка-декларация за прилагане на специален режим по образец, определен в правилника за прилагане на закона, за всеки данъчен период в срок до 20-о число на месеца, следващ данъчния период, независимо дали през периода е извършвало доставки. Когато 20-о число на месеца е неприсъствен ден, чл. 22, ал. 7 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс не се прилага.

(5) Справка-декларацията по ал. 4 се подава до компетентната териториална дирекция по раздел II или по раздел III от тази глава по електронен път посредством създадено за целта WEB-базирано приложение на страницата на Националната агенция за приходите. Регистрираните на основание чл. 156 лица подават справка-декларацията по електронен път с квалифициран електронен подпис по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс чрез въвеждане на данните през приложението или чрез подаване на предварително генериран файл. Формата, структурата и валидационната схема на файла се утвърждават със заповед на изпълнителният директор на Националната агенция за приходите.

(6) Компетентната териториалната дирекция по раздел II или по раздел III предоставя на лицето по електронен път уникален входящ номер на всяка подадена справка-декларация по ал. 4, като при извършване на корекции по реда на чл. 159д предоставя входящия номер на първоначално подадената справка-декларация.

(7) В справка-декларацията по ал. 4 се посочва идентификационният номер на лицето за целите на прилагане на съответния режим и, отделно за всяка държава членка по потребление, в която лицето няма постоянен обект, се посочват приложимите данъчни ставки, общият размер на данъчните основи на извършените доставки, за които се прилага режимът и за които данъкът върху добавената стойност по съответните ставки е станал изискуем, общият размер на дължимия данък по съответните ставки и общият размер на дължимия данък поотделно за всяка държава членка за съответния данъчен период.

(8) Регистрирано на основание чл. 156 лице, което има един или повече постоянни обекти на територията на други държави членки, посочва също идентификационните номера за целите на ДДС, издадени от държавите членки, където се намира всеки от обектите, и информацията по ал. 7 за извършени от тези постоянни обекти през съответния данъчен период доставки, за които данъкът върху добавената стойност по приложимите ставки е станал изискуем и са с място на изпълнение на територията на държава членка по потребление, в която лицето няма постоянен обект.

(9) Стойностите по ал. 7 и 8 се посочват в евро.

(10) Регистрирано на основание чл. 154 или чл. 156 лице в срока за подаване на справка-декларацията по ал. 4 е длъжно да внесе общата сума на данъка върху добавената стойност, който е изискуем за съответния данъчен период, в централния бюджет по сметка на Националната агенция за приходите, в евро. Данъкът се смята за внесен на датата, на която сумата е постъпила в сметката. При плащането на сумата лицето посочва входящия номер на съответната справка-декларация.

(11) Когато регистрирано на основание чл. 154 или чл. 156 лице не е подало в срок справка-декларацията по ал. 4 или не е внесло данъка по ал. 10, или е внесло данък в по-малък размер, Националната агенция за приходите изпраща до лицето напомнително съобщение по електронен път на 10-ия ден след деня, в който е следвало да бъде подадена справка-декларацията, съответно да бъде внесен данъкът. Последващите действия за определяне и събиране на данъка след изпращане на напомнителното съобщение по ал. 10 от Националната агенция за приходите, се извършват от компетентните данъчни органи на държавата членка по потребление.

(12) В случаите по ал. 11 справка-декларацията се подава по реда на ал. 5 до изтичане на три години от датата, на която е следвало да бъде подадена. След изтичане на този срок справка-декларацията се подава в съответната държава членка по потребление.

(13) След предприемане на действия по реда на ал. 11 от компетентните данъчни органи на друга държава членка по потребление данъкът за съответния данъчен период, който е дължим за тази държава членка, се внася по сметка на същата държава членка.

(14) В справка-декларацията по ал. 4 не се посочват доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, ако са освободени съгласно законодателството на държавата членка по потребление, както и доставки извън обхвата на режима в Съюза по чл. 153.

Данъчен кредит

Чл. 159в. (1) Лице, регистрирано на основание чл. 154 или регистрирано в друга държава членка за прилагане на режима извън Съюза, има право на възстановяване на данък върху добавената стойност за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната във връзка с извършени от него доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, по които получатели са данъчно незадължени лица, по реда на чл. 81, ал. 2, предвиден за лица, които не са установени на територията на Европейския съюз.

(2) Регистрирано на основание чл. 156 лице има право на приспадане на данъчен кредит по общите правила на закона за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната.

(3) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режима в Съюза, ако е регистрирано на основание чл. 96, 97, 98 или чл. 100, ал. 1 и 3, има право на приспадане на данъчен кредит по общите правила на закона за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната.

(4) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режима в Съюза, ако не е регистрирано на основание чл. 96, 97, 98 или чл. 100, ал. 1 и 3, има право на възстановяване по реда на чл. 81, ал. 2, предвиден за лица, които не са установени в държавата членка по възстановяване, но установени на територията на Европейския съюз.

Електронен регистър

Чл. 159г. (1) Регистрирано на основание чл. 154 или 156 лице е длъжно да води електронния регистър по чл. 120, ал. 3.

(2) Информацията в регистъра по чл. 120, ал. 3 се записва по начин, по който може да се предостави незабавно по електронен път в структуриран формат при поискване от орган по приходите или от компетентните органи на държавите членки по потребление.

(3) Информацията в електронния регистър по чл. 120, ал. 3 се съхранява за срок не по-малък от 10 години, считано от края на годината, през която е извършена съответната доставка.

Корекции на справка-декларация за прилагане на специален режим

Чл. 159д. (1) Допуснати грешки (неотразени или неправилно отразени стойности) в подадена справка-декларация за прилагане на специален режим от регистрирано на основание чл. 154 или 156 лице се поправят като лицето извърши необходимите корекции и отново подаде по реда на чл. 159б, ал. 5 изменената справка-декларация за същия данъчен период. Не се допуска корекциите да се отразяват в справка-декларация за друг данъчен период.

(2) Издадено кредитно и дебитно известие за доставка се отразява по реда на ал. 1 като лицето извърши необходимите корекции и отново подаде по реда на чл. 159а, ал. 4 изменената справка-декларация за данъчния период, през който доставката е декларирана.

(3) Корекции по ал. 1 и 2 се извършват до три години от изтичането на срока за подаване на справка-декларацията за прилагане на съответния режим, включително след прекратяване на прилагането му. След този срок корекции в подадена справка-декларация се извършват съгласно законодателството на съответната държава членка по потребление.

(4) Дължим данък в резултат на корекция на подадена справка-декларацията се внася в централния бюджет по сметка на Национална агенция за приходите в евро. При плащането на сумата лицето посочва входящия номер на съответната справка-декларация.

Възстановяване на надвнесен данък по справка-декларация за прилагане на специален режим

Чл. 159е. (1) Надвнесен данък по справка-декларация за прилагане на специален режим от регистрирано на основание чл. 154 или 156 лице се прихваща или възстановява по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, освен ако надвнесеният данък вече е преведен към други държави членки по потребление.

(2) Дължим данък по справка-декларация за прилагане на специален режим, който е внесен в централния бюджет по сметка на Националната агенция за приходите, но на основание чл. 159б, ал. 13 се дължи в друга държава членка по потребление, се прихваща или възстановява на лицето по ал. 1 по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(3) Надвнесен данък в резултат на корекция по чл. 159д се възстановява по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, ако не е преведен към други държави членки по потребление. Когато надвнесеният данък е преведен към други държави членки по потребление, същият се възстановява на лицето от съответната държава членка по потребление съобразно извършената корекция.

(4) Надвнесен данък по подадена в друга държава членка справка-декларация за прилагане на специалния режим от лице, регистрирано в тази държава членка за прилагане на режима в Съюза или режима извън Съюза, който е преведен от държавата членка или е внесен от лицето в централния бюджет по сметка на Националната агенция за приходите, се прихваща или възстановява на лицето по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Задължения при извършване на доставки с място на изпълнение на територията на страната от лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режима извън Съюза или режима в Съюза

Чл. 159ж. (1) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън Съюза или режим в Съюза, което извършва доставка на услуги с място на изпълнение на територията на страната по чл. 21, ал. 6, е задължено да декларира тези доставки, като ги посочи в справка-декларацията по реда на законодателството на държавата членка по идентификация. Подадена в държавата членка по идентификация справка-декларация се смята за справка-декларация, подадена по този закон.

(2) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън Съюза или режим в Съюза, което извършва доставка на услуги с място на изпълнение на територията на страната по чл. 21, ал. 6, е задължено да внесе дължимия по справка-декларацията по ал. 1 данък в определения по законодателството на държавата членка по идентификация срок. Данъкът се смята за внесен на датата, на която сумата е постъпила по сметка на държавата членка по идентификация, или, ако не е постъпила в тази сметка, на датата, на която е постъпила в централния бюджет по сметка на Националната агенция за приходите.

(3) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън Съюза или режим в Съюза, което извършва доставка на услуги с място на изпълнение на територията на страната по чл. 21, ал. 6, е задължено да предостави при поискване от орган по приходите водения електронен регистър съгласно законодателството на държавата членка по идентификация.

(4) След изпратено напомнително съобщение до лицето за изпълнение на задълженията му по ал. 1 и 2 от компетентните данъчни органи на държавата членка по идентификация, когато страната е държава членка по потребление, последващите действия за определяне и събиране на данъка се извършват от Националната агенция за приходите по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. След предприети действия от Националната агенция за приходите данъкът за съответния данъчен период, който е дължим за страната като държава членка по потребление, се внася от лицето в централния бюджет по сметка на Националната агенция за приходите.

(5) Когато страната е държава членка по потребление, до изтичането на три години от законоустановения срок по законодателството на държавата членка по идентификация, неподадена в срок справката-декларация се подава, съответно се извършват корекции в подадена справка-декларация в тази държава членка, а след този срок справка-декларацията се подава, съответно корекции се извършват в подадената справка-декларация по ред, определен с правилника за прилагане на закона.

Преминаване от режим извън Съюза към режим в Съюза и обратното

Чл. 159з. (1) Регистрирано на основание чл. 154 лице, което престане да отговаря на условията по същия член, може да се регистрира за прилагане на режима в Съюза, ако отговаря на условията за регистрация по чл. 156. В тези случаи в срока по чл. 155, ал. 3 лицето подава и заявление за регистрация по реда на чл. 156, ал. 2.

(2) Регистрирано на основание чл. 156 лице, което престане да отговаря на условията по същия член, може да се регистрира за прилагане на режима извън Съюза, ако отговаря на условията за регистрация по чл. 154. В тези случаи в срока по чл. 157, ал. 3 лицето подава и заявление за регистрация по реда на чл. 154, ал. 2.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 за дата на регистрация, съответно за дата на прекратяване на регистрацията, по съответния режим се счита датата на настъпване на промяната в съответното обстоятелство.

Специален регистър

Чл. 159и. (1) За лицата, регистрирани в страната за прилагане на режима извън Съюза или режима в Съюза, Националната агенция за приходите създава и поддържа специален регистър, който е част от регистъра по чл. 80, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) Органът по приходите вписва в специалния регистър по ал. 1 за всяко от лицата по ал. 1 датата на регистрация за прилагане на съответния режим и датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режима.“

§ 18. В чл. 166 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в основния текст съюзът „или“ се заменя с „и/или“;

б) в т. 4 думите „Регламент (ЕО) № 1998/2006 на Комисията за прилагане на членове 87 и 88 от Договора към минималната помощ“ се заменят с „Регламент (ЕС) № 1407/2013 на Комисията относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към минималната помощ de minimis (ОВ, L 352 от 24 декември 2013 г.)“.

2. В ал. 3:

а) точка 6 се изменя така:

„6. декларация от лицето за размера на получени минимални помощи, за последните три данъчни години, включително текущата; в случаите на преобразуване на дружества и прехвърляне на предприятие лицето подава декларацията съгласно условията на чл. 3, параграф 8 и 9 от Регламент (ЕС) № 1407/2013 на Комисията относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към минималната помощ de minimis;“

б) създава се т. 7:

„7. декларация от лицето/лицата за размера на получените минимални помощи за последните три данъчни години, включително текущата, когато отговарят на определението за „едно и също предприятие“ по смисъла на чл. 2, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1407/2013 на Комисията относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към минималната помощ de minimis.“

3. Създава се нова ал. 4:

„(4) Получените минимални помощи по ал. 3, т. 6 и 7, независимо от тяхната форма и източник, за последните три данъчни години, включително

текущата, не трябва да надхвърлят праг от левовата равностойност на 200 000 евро, определени по официалния валутен курс на лева към еврото към датата на разрешението; за предприятията, които осъществяват автомобилни товарни превози за чужда сметка или срещу възнаграждение – праг от левовата равностойност на 100 000 евро, като в помощта не се включват разходи за придобиване на товарни автомобили за сухопътен транспорт; тези прагове се прилагат, независимо от това дали помощта се финансира изцяло или частично с ресурси на Европейския съюз."

4. Досегашна ал. 4 става ал. 5 и се изменя така:

„(5) Минималната помощ за одобрения инвестиционен проект се натрупва:

1. до праговете, определени в ал. 4 със:

а) друга минимална помощ, предоставена съгласно Регламент (ЕО) № 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 година относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis, и

б) минимална помощ, предоставена съгласно Регламент (ЕС) № 360/2012 на Комисията относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към минималната помощ за предприятия, предоставящи услуги от общ икономически интерес, до прага, установен в посочения регламент, и

в) минимална помощ, предоставяна съгласно други регламенти за помощ de minimis, както и

2. с друга държавна помощ, получена за същия инвестиционен проект, одобрена с решение на Европейската комисия или получила разрешение по чл. 9 от Закона за държавните помощи за тези активи за определяне на максимално допустимия интензитет."

5. Досегашната ал. 5 става ал. 6.

6. Досегашните алинеи 6-10 се отменят.

7. Създава се ал. 11:

„(11) Лице, получило разрешение по ал. 6, е длъжно да подава в Министерството на финансите информация относно изпълнението на инвестиционния проект:

1. за годината на издаване на разрешението и за следващата календарна година – в срок до 20-и януари на годината, следваща годината, за която се отнася информацията;

2. за остатъка от периода на изпълнение на инвестиционния проект – в срок до 20-о число на месеца, следващ месеца на изтичане на срока на разрешението."

§ 19. Член 167 се изменя така:

„Отказ за издаване и отнемане на разрешението

Чл. 167. (1) Разрешение по чл. 166, ал. 6 не се издава, когато с получаване на минималната помощ по чл. 166 са надхвърлени праговете или максимално допустимия интензитет за одобрената държавна помощ.

(2) В разрешението по чл. 166, ал. 6 задължително се посочва размерът на минималната помощ за одобрения инвестиционен проект.

(3) Издаването или отказът за издаване на разрешение се извършва с писмена заповед на министъра на финансите.

(4) В срок 6 месеца след издаване на разрешението по чл. 166, ал. 6 се допуска издаването на ново разрешение за стоки, които ще бъдат допълнително внесени или придобити в изпълнение на одобрения вече инвестиционен проект. Корекции в издадено разрешение не се допускат.

(5) Отказът за издаване на разрешение може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(6) Издаденото разрешение се отнема в следните случаи:

1. когато лицето престане да отговаря на условията по чл. 166, ал. 1;

2. при изтичането на срока по чл. 166, ал. 3.

(7) Когато съответният компетентен орган установи, че не са налице условията по чл. 166, уведомява незабавно за това министъра на финансите.

(8) Разрешението се отнема със заповед на министъра на финансите, която може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(9) Министърът на финансите предоставя на митническата администрация информация за издадените и отменените разрешения, както и списъците по чл. 166, ал. 3, т. 4."

§ 20. В чл. 169, ал. 1 се създава т. 4:

„4. основание за регистрация по закона при регистрация на основание чл. 97а, 97б, 99, чл. 100, ал. 2 и чл. 151а."

§ 21. В чл. 175, ал. 3 т. 5 се отменя.

§ 22. В чл. 179 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1 и в него думите „декларацията по чл. 157, ал. 2“ се заличават.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Алинея 1 се прилага и за лице, регистрирано на основание чл. 154 или е регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън Съюза или режим в Съюза, което е длъжно, но не подаде справка-декларация за прилагане на специален режим за извършени доставки с място на изпълнение на територията на страната по чл. 21, ал. 6, или не я подаде в предвидения срок.”

§ 23. Създава се чл. 180б:

“Чл. 180б. (1) На лице, регистрирано на основание чл. 154 или е регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън Съюза или на режим в Съюза, което не начисли данък върху добавената стойност за извършени доставки с място на изпълнение на територията на страната по чл. 21, ал. 6 в данъчния период, в който данъкът за доставката става изискуем, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер 25 на сто от неначисления данък или данъка в по-малък размер, но не по-малко от 250 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 размерът на глобата или на имуществената санкция е двукратният размер на неначисления данък, но не по-малко от 5000 лв.“

§ 24. Създава се чл. 181а:

„Чл. 181а. (1) Лице, което е регистрирано на основание чл. 154 или чл. 156 или е регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън Съюза или режим в Съюза, което не предостави при поискване от орган по приходите електронния регистър по чл. 120, ал. 3 или електронния регистър, който води съгласно законодателството на държавата членка по идентификация, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 10 000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 3 размерът на глобата или на имуществената санкция е от 1000 до 20 000 лв.“

§ 25. В чл. 60, ал. 1 и 3, чл. 88, ал. 4, чл. 89, ал. 1, чл. 90, ал. 1, чл. 91, ал. 4 и чл. 168, ал. 5, т. 2 думите „републиканския бюджет“ се заменят с „централния бюджет“.

§ 26. В Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В § 1:

а) в т. 2, буква „а” подбуква „гг” се изменя така:

„гг) за Република Франция: френските територии, посочени в член 349 и член 355, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз;“

б) в т. 11 се създава изречение трето:

„За целите на прилагане на режим в Съюза и режим извън Съюза изречение второ не се прилага.“

в) точки 13 и 14 се изменят така:

„13. „Далекосъобщителни услуги” са услугите, изброени в чл. 6а от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1042/2013 на Съвета за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на място на доставки на услуги.

14. „Услуги, извършени по електронен път“ са услугите, предвидени в Приложение II на Директива 2006/112/ ЕИО относно общата система на данъка върху добавената стойност и чл. 7 на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011, както и в Регламент за изпълнение (ЕС) № 1042/2013 на Съвета за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на място на доставки на услуги.

Когато доставчикът на услуга и негов клиент кореспондират по електронна поща, това само по себе си не означава, че извършваната услуга е извършвана по електронен път.“

г) създава се точка 14а:

„14а. „Услуги за радио- и телевизионно излъчване“ са услугите, изброени в чл. 6б от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1042/2013 на Съвета за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на място на доставки на услуги.“

д) създават се т. 79-81

„79. „Държава членка по потребление“ е държавата членка, в която съгласно чл. 21, ал. 6 е мястото на изпълнение на доставката на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или на услуги, извършвани по електронен път.

80. „Държава членка по идентификация“ е държавата членка, в която данъчно задълженото лице, което извършва доставки по чл. 21, ал. 6 с място на изпълнение на територията на Европейския съюз, е регистрирано за прилагане на режим извън Съюза или режим в Съюза.

Държава членка по идентификация за данъчно задължено лице, което е установено на територията на Европейския съюз по седалище и адрес на управление, е държавата членка, в която е седалището и адресът на управление на лицето.

Държава членка по идентификация за данъчно задължено лице, което е установено на територията на Европейския съюз не по седалище и адрес на управление, а по постоянен обект, е държавата членка, в която е постоянният обект. Когато лицето има постоянни обекти в повече от една държава членка, то може да избере коя от тях да е държава членка по идентификация.“

81. „Данъчно задължено лице, неустановено в държавата членка по потребление“ за целите на глава осемнадесета е данъчно задължено лице, което не е установено по седалище и адрес на управление или по постоянен обект на територията на държавата членка, в която получателят - данъчно незадължено лице, е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване.“

2. В §1а се създава т. 8:

„8. Директива 2013/61/ЕС на Съвета от 17 декември 2013 година за изменение на директиви 2006/112/ЕО и 2008/118/ЕО по отношение на френските най-отдалечени региони, и по-специално Майот (ОВ, L 353 от 28 декември 2013 г.).“

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 27. (1) Мястото на изпълнение на доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване и услуги, извършвани по електронен път, предоставени от данъчно задължено лице, установено на територията на страната, към данъчно незадължени лица, които са установени или имат постоянен адрес, или обичайно пребивават на територията на друга държава членка, за които данъчното събитие е настъпило преди 1 януари 2015 г., е на територията на страната, включително за период или етап при доставка с периодично, поетапно или непрекъснато изпълнение, за който данъчното събитие е настъпило преди 1 януари 2015 г.

(2) Мястото на изпълнение на доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване и услуги, извършвани по електронен път, предоставени от данъчно задължено лице, установено на територията на друга държава членка, към данъчно незадължени лица, които са установени или имат постоянен адрес, или обичайно пребивават на територията на страната, за които данъчното събитие е настъпило преди 1 януари 2015 г., е на територията на другата държава членка, включително за период или етап при доставка с периодично, поетапно или непрекъснато изпълнение, за който данъчното събитие е настъпило преди 1 януари 2015 г.

(3) Мястото на изпълнение на доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване и услуги, извършвани по електронен път, предоставени от данъчно задължено лице, установено на територията на страната, към данъчно незадължени лица, които са установени или имат постоянен адрес, или обичайно пребивават на територията на друга държава членка, за които данъчното събитие настъпва на 1 януари 2015 г. или след тази дата, е на територията на другата държава членка, включително за период или етап при доставка с периодично, поетапно или непрекъснато изпълнение, за който данъчното събитие настъпва на 1 януари 2015 г. или след тази дата.

(4) Мястото на изпълнение на доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване и услуги, извършвани по електронен път, предоставени от данъчно задължено лице, установено на територията на друга държава членка, към данъчно незадължени лица, които са установени или имат постоянен адрес, или обичайно пребивават на територията на страната, за които данъчното събитие настъпва на 1 януари 2015 г. или след тази дата, е на територията на страната, включително за

период или етап при доставка с периодично, поетапно или непрекъснато изпълнение, за който данъчното събитие настъпва на 1 януари 2015 г. или след тази дата.

(5) В случаите по ал. 2 и 4, когато съгласно законодателство на другата държава членка данъчното събитие е настъпило преди 1 януари 2015 г., не настъпва изискуемост/не се дължи данък за доставката в страната след влизането в сила на този закон.

§ 28. (1) Всички лица, които към датата на влизането в сила на този закон са регистрирани по реда на глава осемнадесета от Закона за данък върху добавената стойност в редакцията ѝ в сила до 31 декември 2014 г., се смятат за регистрирани по глава осемнадесета, раздел I от Закона за данък върху добавената стойност. В тези случаи идентификационният номер по чл. 94, ал. 2 от Закона за данък върху добавената стойност се запазва.

(2) Започналите и неприключили процедури по регистрация или прекратяване на регистрацията по чл. 152 и 153 от Закона за данък върху добавената стойност в редакцията им в сила до 31 декември 2014 г. се довършват по реда на чл. 154 от Закона за данък върху добавената стойност.

§ 29. За подаване на декларация по чл. 157, ал. 2 от глава осемнадесета от Закона за данък върху добавената стойност в редакцията ѝ в сила до 31 декември 2014 г. за последния данъчен период преди влизането в сила на този закон и за внасяне на изискуемия за същия период данък се прилага досегашният ред.

§ 30. Когато е получено авансово плащане до 31 декември 2014 г. включително, за доставка на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване и за услуги, извършвани по електронен път, за която с този закон е променено мястото на изпълнение и за която данъчното събитие възниква след тази дата, данъкът за извършеното авансово плащане е изискуем в държавата членка, където доставчикът е установен към тази дата, а данъкът върху разликата между данъчната основа на доставката и авансово платените суми без данъка върху добавената стойност е изискуем в държавата членка по потребление.

§ 31. Надвнесен данък върху добавената стойност по справка-декларацията за прилагане на специален режим, включително във връзка с корекция на такава справка-декларация, за данъчни периоди преди 1 януари 2019 г. се възстановява/прихваща на лицето, както следва:

1. от държавата членка по идентификация в размер:

а) тридесет на сто от общия размер на надвнесения данък – за данъчни периоди от 1 януари 2015 г. до 31 декември 2016 г.;

б) петнадесет на сто от общия размер на надвнесения данък - за данъчни периоди от 1 януари 2017 г. до 31 декември 2018 г.;

2. от държавата членка по потребление в размер:

а) седемдесет на сто от общия размер на надвнесения данък – за данъчни периоди от 1 януари 2015 г. до 31 декември 2016 г.;

б) осемдесет и пет на сто от общия размер на надвнесения данък - за данъчни периоди от 1 януари 2017 г. до 31 декември 2018 г.

§ 32. За издадено преди 1 юли 2014 г. разрешение по чл. 166, ал. 6 от Закона за данък върху добавената стойност в редакцията ѝ в сила до 31 декември 2014 г., срокът на което не е изтекъл към датата на влизането в сила на този закон, лицето, получило разрешението за прилагане на специалния ред за начисляване на данъка при внос или за възстановяване на данъка в 30-дневен срок, подава за остатъка от срока информацията относно изпълнението на инвестиционния проект в Министерството на финансите в сроковете по чл. 166, ал. 11 от Закона за данък върху добавената стойност.

§ 33. В Закона за акцизите и данъчните складове (обн., ДВ, бр. 91 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 63, 80, 81, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31, 53, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36 и 106 от 2008 г., бр. 6, 24, 44 и 95 от 2009 г., бр. 55 и 94 от 2010 г., бр. 19, 35, 82 и 99 от 2011 г., бр. 54 и 94 от 2012 г., бр. 15, 101 и 109 от 2013 г. и бр. 1 от 2014 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 3 ал. 2 се изменя така:

„(2) Когато за едно и също установено задължение за акциз са отговорни няколко данъчнозадължени лица, те са солидарно отговорни."

2. В чл. 4:

а) в т. 15 изречение второ се изменя така:

„Всяко използване на плавателен съд или на въздухоплавателно средство за цели, различни от предоставянето на услуги срещу заплащане, както и използването на плавателен съд или на въздухоплавателно средство за спортни и развлекателни цели и за лични нужди се смята за частни развлекателни полети и плаване."

б) създава се т. 55:

„55. „Вложител“ е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност лице, сключило договор за влог на акцизни стоки в данъчен склад.“

3. В чл. 12:

а) в ал. 4:

аа) точка 1 се изменя така:

„1. се предоставят за унищожаване на лица, отговарящи на изискванията на Закона за управление на отпадъците и на нормативните актове за прилагането му;”

бб) точка 2 се отменя;

б) в ал. 5 се създава т. 4:

„4. лицата, които изкупуват отпадъците по ал. 4.“;

в) създава се нова ал. 6:

„(6) Отпадъците по ал. 4 се унищожават само в обекти, за които е издадено разрешение, комплексно разрешително или регистрационен документ съгласно чл. 35 от Закона за управление на отпадъците.“;

г) досегашната ал. 6 става ал. 7.

4. В чл. 20, ал. 2:

а) в т. 1а думите „на територията на страната“ се заличават, а думите „както и при изнасяне“ се заменят с „до лицензиран складодържател на територията на страната, както и при изнасяне“;

б) в т. 10 след думите „регистрацията на лицата” се добавя „или прекратяването на действието на удостоверението за освободен от акциз краен потребител”;

в) в т. 19 думите „както и потреблението след прекратяване действието на удостоверението за освободен от акциз краен потребител” и запетаята пред тях се заличават.

5. В чл. 24ж, в ал. 1 т. 3 се отменя.

6. В чл. 26, ал. 1 думите „републиканския бюджет“ се заменят с „държавния бюджет“.

7. Член 39 се изменя така:

„Чл. 39. (1) Акцизната ставка за цигарите е, както следва:

1. на специфичния акциз – 101 лв. на 1000 къса;

2. на пропорционалния акциз:

а) 25 на сто от 1 януари 2016 г.;

б) 27 на сто от 1 януари 2017 г.;

в) 28 на сто от 1 януари 2018 г.

(2) Размерът на акциза по ал. 1 не трябва да е по-малък от:

1. 161 лв. за 1000 къса от 1 януари 2016 г.;

2. 168 лв. за 1000 къса от 1 януари 2017 г.;

3. 177 лв. за 1000 къса от 1 януари 2018 г.“

8. В чл. 44:

а) в ал. 1 се създава т. 8:

„8. в случаите на установени задължения за акциз с ревизионно производство по реда на чл. 108 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс – по сметка на митническото учреждение, издало ревизионния акт, в сроковете, определени в Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.“;

б) навсякъде думите „републиканския бюджет“ се заменят с „държавния бюджет“.

9. В чл. 47, ал. 1:

а) в т. 8 след думата „суровините” се добавя „материалите” и се поставя запетая;

б) в т. 9 думите „пълната функционалност за преглед на” се заличават.

10. В чл. 48, ал. 2 т. 10 се отменя.

11. В чл. 49 се създават ал. 5-7:

„(5) Когато е необходимо изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за издаването на лицензa, лицето, подало искането, в срока по ал. 2 може да поиска спиране на производството по издаване на лицензa в срок до 3 месеца, като посочва причините за спирането.

(6) Когато за изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за издаването на лицензa е необходимо становище от друг орган, срокът по ал. 1 се смята за продължен, но не с повече от 3 месеца.

(7) В случаите по ал. 5 и 6 лицето се уведомява писмено.“

12. В чл. 55г се създават ал. 5-7:

„(5) Когато е необходимо изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за издаването на лицензa, лицето, подало искането, в срока по ал. 2 може да поиска спиране на производството по издаване на лицензa в срок до 3 месеца, като посочва причините за спирането.

(6) Когато за изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за издаването на лицензa е необходимо становище от друг орган, срокът по ал. 1 се смята за продължен, но не с повече от 3 месеца.

(7) В случаите по ал. 5 и 6 лицето се уведомява писмено.“

13. В чл. 57а, ал. 3, т. 2 думите „пълната функционалност за преглед на“ се заличават.

14. В чл. 57б:

а) създават се нови ал. 8-10:

„(8) Когато е необходимо изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за издаването на удостоверението за регистрация, лицето, подало искането, в срока по ал. 7 може да поиска спиране на производството по издаване на удостоверението в срок до 3 месеца, като посочва причините за спирането.

(9) Когато за изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за издаването на удостоверението е необходимо становище от друг орган, срокът по ал. 7 се смята за продължен, но не с повече от 3 месеца.

(10) В случаите по ал. 8 и 9 лицето се уведомява писмено.“

б) досегашните ал. 8-11 стават съответно ал. 11-14.

15. В чл. 57в:

а) в ал. 1, т. 8 думите „пълната функционалност за преглед на“ се заличават;

б) създават се ал. 9-11:

„(9) Когато е необходимо изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за издаването на удостоверението за регистрация, лицето, подало искането, в срока по ал. 4 може да поиска спиране на производството по издаване на удостоверението в срок до 3 месеца, като посочва причините за спирането.

(10) Когато за изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за издаването на удостоверението е необходимо становище от друг орган, срокът по ал. 3 се смята за продължен, но не с повече от 3 месеца.

(11) В случаите по ал. 9 и 10 лицето се уведомява писмено.“

16. В чл. 64:

а) в ал. 18 след думата „получатели” се добавя „и лицата по чл. 76в”;

б) създава се ал. 19:

„(19) Не се поставя бандерол върху потребителската опаковка на хранителни добавки за поддържане на доброто състояние на организма, съдържащи етилов алкохол, когато са в опаковки до 50 мл.“

17. В чл. 81а:

а) досегашният текст става ал. 1;

б) създава се ал. 2:

„(2) В случаите, когато лицензираният складодържател предоставя ново обезпечение, предходното обезпечение се освобождава с решение на директора на Агенция „Митници“ в 30-дневен срок, при условие че лицето няма задължения за акциз.“

18. В чл. 84:

а) в ал. 6, т. 9 след думата „акциз“ се добавя „продажна цена (за цигари), вместимост на опаковката, брой опаковки“ и се поставя запетая;

б) в ал. 18 след думите „предварителното изпълнение на решението“ се добавя „или с влязло в сила съдебно решение е отменено решението“.

19. В чл. 88б:

а) досегашният текст става ал. 1;

б) създава се ал. 2:

„(2) Справка-декларацията по ал. 1 се попълва преди началото на производствения процес.“

20. В чл. 90а, ал. 2:

а) в т. 8 накрая се поставя запетая и се добавя „освен ако административнонаказателното производство е завършило със сключването на споразумение“;

б) точка 9 се отменя.

21. В чл. 90ж, ал. 1, т. 3 думите „3-6, 8 и 9“ се заменят с „3-6 и 8“.

22. В чл. 93:

а) създава се нова ал. 8:

„(8) За изпълнение на условията по ал. 6 се издава сертификат за одобрен съд за транспортиране от началника на компетентната митница по ред, определен с правилника за прилагане на закона. Сертификатът е валиден за територията на цялата страна.“;

б) досегашната ал. 8 става ал. 9.

23. В чл. 94, ал. 1 се създава т. 3:

„3. резервоара за гориво на самоходни машини, компресори, агрегати и генератори, които не са предназначени или не се използват като уред или средство за отопление.“

24. Създава се чл. 94а:

„Чл. 94а. (1) Забранява се получаването на енергийни продукти по чл. 33, ал. 1, т. 1-4 от лица, които не разполагат с необходимите за целта съдове за съхранение или отоплителни инсталации за използване на енергийния продукт, както и доставката на такива продукти на места, различни от точния адрес, удостоверен в документа по чл. 33, ал. 3.

(2) Забраняват се всякакви сделки с енергийните продукти по ал. 1 след тяхната доставка на адреса, удостоверен в документа по чл. 33, ал. 3, и потвърждаване на получаването им от потребителя.

(3) Държане или използване по предназначение на енергийните продукти по ал. 1 на място, различно от посоченото в документа по чл. 33, ал. 3, се допуска единствено вследствие на непреодолима сила и при условие, че лицето предварително е уведомило писмено митническите органи за промяната и причините, които я налагат.

(4) Уведомлението по ал. 3 се подава незабавно в най-близкото митническо учреждение - при промяна на мястото, посочено в документа по чл. 33, ал. 3, и съдържа информация за причините, наложили промяната. Не по-късно от 7 дни след подаване на уведомлението лицето по ал. 3 представя пред митническите органи и акт на компетентен орган, удостоверил наличието на непреодолимата сила, когато това е приложимо.

(5) Заверени копия от документите по ал. 4 се съхраняват на мястото по ал. 3, като се предоставят на митническите органи при проверка.“

25. В чл. 97, ал. 1 думите „митническата територия“ се заменят с „територията“.

26. В чл. 102, ал. 2 след думите „всички други лица“ се добавя „държащи или“.

27. В чл. 107ж:

а) създава се нова ал. 3:

„(3) Определеното задължение с решението по ал. 2 подлежи на доброволно плащане в 14-дневен срок от връчването му. След изтичането на срока за доброволно плащане решението подлежи на предварително изпълнение, освен ако изпълнението е спряно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.“;

б) досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея думите „Административнопроцесуалния кодекс“ се заменят с „Данъчно-осигурителния процесуален кодекс“;

в) досегашната ал. 4 се отменя.

28. В чл. 124:

а) в ал. 5 се създава изречение второ:

„Отнетите в полза на държавата стоки, които подлежат на преработка, се смятат за поставени под режим отложено плащане на акциз.“;

б) създава се ал. 8:

„(8) Отнети в полза на държавата енергийни продукти, които са годни за употреба и не представляват опасност за живота и здравето на хората или за околната среда, могат да се предоставят безвъзмездно на лечебни заведения, училища и социални заведения, както и на хора с увреждания или на крайно нуждаещи се лица. Редът и условията за предоставяне се определят с наредбата по ал. 4.“

29. В чл. 126 думата „произвежда“ и запетаята след нея се заличават.

§ 34. Производствата по възстановяване на акциз по отменения чл. 24ж, т. 3 от Закона за акцизите и данъчните складове, започнали до влизането в сила на този закон, се прекратяват.

§ 35. Производствата по чл. 107ж от Закона за акцизите и данъчните складове, образувани до влизането в сила на този закон, се довършват по сегашния ред.

§ 36. Параграф 46 от Преходните и заключителните разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за акцизите и данъчните складове (обн., ДВ, бр. 94 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 19 от 2011 г. и бр. 54 от 2012 г.) се отменя.

§ 37. В Закона за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 108 и 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32, 35 и 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51, 77 и 99 от 2011 г., бр. 40 и 94 от 2012 г., бр. 15, 16, 23, 68, 91, 100 и 109 от 2013 г. и бр. 1 от 2014 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В наименованието на глава двадесет и втора думата „Намаляване“ и запетаята след нея се заличават.

2. В чл. 167:

а) в наименованието думите „или намаляване“ се заличават;

б) в ал. 1 думите „или намалява“ се заличават.

3. В чл.168:

а) в наименованието думите „и намален“ се заличават;

б) алинея 1 се изменя така:

„(1) Преотстъпеният корпоративен данък по реда на тази глава се отчита в собствения капитал.“

4. В чл. 170:

а) в наименованието думите „или намален“ се заличават;

б) в основния текст думите „или намалява“ и „или намаляване“ се заличават.

5. В чл. 172:

а) в ал. 1 думите „намаляване или“ се заличават;

б) създава се ал. 3

„(3) Правото на преотстъпване по реда на тази глава се преустановява и в случаите, в които данъчно задължено лице, за което е налице изискване за подаване на формуляр за кандидатстване, не подаде в срок или не изпълнява изискванията, посочени във формуляра за кандидатстване.“

6. В глава двадесет и втора, в наименованието на раздел IV думата „регионална“ се заличава.

7. В чл. 182:

а) в ал. 1:

аа) точка 1 се изменя така:

„1. извършват дейност в отраслите въгледобив, стоманодобив, производство на синтетични влакна, рибарство и аквакултури, както и производство на селскостопански продукти, посочени в Приложение 1 на Договора за функционирането на Европейския съюз за съответната дейност, или“;

бб) в т. 3 накрая се поставя запетая и се добавя съюзът „или“;

вв) създава се т. 4:

„4. закриват същата или подобна производствена дейност в държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, две години преди датата на подаване на формуляр за кандидатстване за помощ или ако към момента на неговото подаване възнамерява да затвори такава производствена дейност в срок от две години след като приключи първоначалната инвестиция, за която ще се преотстъпва корпоративен данък.“;

б) в ал. 2:

аа) в т. 2 думите „Договора за създаване на Европейската общност“ се заменят с „Договора за функционирането на Европейския съюз“;

бб) в т. 3 думите „Договора за създаване на Европейската общност“ се заменят с „Договора за функционирането на Европейския съюз“;

вв) точки 4 и 5 се отменят;

гг) в т. 6 думите „шосейни превози на товари за други лица, или се предоставят срещу възнаграждение“ се заменят с „автомобилни превози на товари за чужда сметка или срещу възнаграждение;“.

8. В чл. 188:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) Данъчно облекчение, представляващо минимална помощ, е налице, когато сумата на получените минимални помощи от данъчно задълженото лице през последните три години, включително текущата, независимо от тяхната форма или източник на придобиването им, не превишава праг от левовата равностойност на 200 000 евро, а за данъчно задължено лице, което осъществява автомобилни товарни превози за чужда

сметка или срещу възнаграждение – праг от левовата равностойност на 100 000 евро, определени по официалния валутен курс на лева към еврото. Тези прагове се прилагат независимо от това дали помощта се финансира изцяло или частично с ресурси на Европейския съюз. В сумата на получените минимални помощи се включват и:

1. преотстъпеният корпоративен данък на данъчно задълженото лице за последните три години, включително корпоративният данък, който подлежи на преотстъпване за текущата година, с изключение на преотстъпения корпоративен данък, за който са изпълнени условията на чл. 189 и 189б;

2. всички предходни помощи за последните три години, включително текущата, предоставяни на някое от преобразуващите се дружества, които следва да се вземат предвид от данъчно задълженото лице съгласно чл. 3, параграфи 8 и 9 от Регламент 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis (ОВ, L 352 от 24 декември 2013), като резултат от преобразуване на дружествата или прехвърляне на предприятие.“;

б) създава се нова ал. 2:

„(2) Когато към 31 декември на съответната година данъчно задълженото лице е едно и също предприятие, данъчното облекчение е налице, когато сумата на получените минимални помощи от всички лица, които са едно и също предприятие, през последните три години, включително текущата, независимо от тяхната форма или източник на придобиването им, не превишава съответния праг от левова равностойност по ал. 1.“;

в) досегашната ал. 2 става ал. 3;

г) създава се нова ал. 4:

„(4) Когато с определения за преотстъпване данък за годината ще се превиши съответният праг по ал. 1 и 2, данъчно задълженото лице, в т.ч. данъчно задължените лица, които са едно и също предприятие, не могат да ползват преотстъпване за целия размер на данъка, определен за преотстъпване.“;

д) досегашната ал. 3 става ал. 5 и се изменя така:

„(5) Преотстъпеният данък, инвестиран в активите по ал. 3, се натрупва:

1. до праговете, определени в ал. 1 и 2, с друга минимална помощ, предоставена съгласно Регламент (ЕО) № 1407/2013 на Комисията от

18 декември 2013 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis, и с минимална помощ, предоставяна съгласно други регламенти за помощ de minimis;

2. до прага, установен в Регламент (ЕС) № 360/2012 на Комисията относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към минималната помощ за предприятия, предоставящи услуги от общ икономически интерес (ОВ, L 114 от 26 април 2012 г.), с минимална помощ, предоставена по този регламент;

3. до максимално допустимия интензитет на съответната държавна помощ, одобрена с решение на Европейската комисия или получила разрешение по чл. 9 от Закона за държавните помощи за тези активи.“;

е) досегашната ал. 4 става ал. 6 и се изменя така:

„(6) Данъчно задълженото лице декларира в годишната данъчна декларация за годината, за която се преотстъпва корпоративният данък:

1. размера на получените минимални помощи, независимо от тяхната форма и източник, за последните три години, включително текущата;

2. размера на всички предходни помощи за последните три години, включително текущата, предоставяни на някое от преобразуващите се дружества, които следва да се вземат предвид от данъчно задълженото лице съгласно чл. 3, параграфи 8 и 9 от Регламент 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis, като резултат от преобразуване на дружествата или прехвърляне на предприятие.“;

ж) създават се ал. 7 и 8:

„(7) В случаите, когато данъчно задълженото лице е едно и също предприятие, се декларират и:

1. всички данъчно задължени лица, които са едно и също предприятие;

2. размерът на получените минимални помощи от лицата по т. 1, независимо от тяхната форма и източник, за последните три години, включително текущата.

(8) В случаите по ал. 7, т. 2 размерът на получените минимални помощи се декларира от първото подало годишна данъчна декларация

данъчно задължено лице за съответната година. Декларираният размер ползва всички данъчно задължени лица, които са едно и също предприятие.“

9. В чл. 189:

а) в ал. 1:

аа) точка 9 се изменя така:

„9. преотстъпеният данък не трябва да превишава 50 на сто, а за първоначална инвестиция, извършвана в общини от Югозападен регион - 25 на сто от настоящата стойност на материалните и нематериалните активи, включени в първоначалната инвестиция, определена към датата на предоставяне на помощта; лихвеният процент за целите на определяне на настоящата стойност на първоначалната инвестиция е референтният лихвен процент, определен от Европейската комисия, към 31 декември на годината на преотстъпване; в случаите, в които преотстъпеният корпоративен данък за няколко години се инвестира в материални и нематериални активи, които са част от проект за първоначална инвестиция, лихвеният процент за целите на определяне на настоящата стойност на първоначалната инвестиция е референтният лихвен процент, определен от Европейската комисия, към 31 декември на първата от тези години;“

бб) създава се т. 11:

„11. за активите по т. 1 данъчно задълженото лице не е получател по някоя от следните помощи:

а) помощ по смисъла на чл. 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз;

б) минимална помощ, предоставяна съгласно всички регламенти за помощ de minimis;

в) финансова помощ по Програмата за развитие на селските райони;

г) всяка друга публична финансова помощ от националния бюджет и/или от бюджета на Европейския съюз.“;

б) алинея 2 се отменя;

в) алинея 3 се изменя така:

„(3) В случаите, когато данъчно облекчение е предоставено за голям инвестиционен проект, чиято обща стойност превишава левовата равностойност на 37,5 млн. евро, а за първоначална инвестиция, извършвана в общини от Югозападен регион - 18,75 млн. евро, определена по официалния

валутен курс на лева към еврото, данъчното облекчение може да бъде ползвано за съответната година само ако е получено положително решение от Европейската комисия вследствие на уведомление, направено по реда на чл. 108, ал. 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз. Министърът на финансите уведомява Европейската комисия по реда и процедурите, установени в Закона за държавните помощи. Данъчно задълженото лице е длъжно да предостави на министъра на финансите необходимата информация за изпращане на уведомление до Европейската комисия.";

г) в ал. 5 думите „чл. 88, ал. 3 от Договора за създаване на Европейската общност" се заменят с „чл. 108, ал. 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз";

д) създават се ал. 6-8:

„(6) За първоначална инвестиция, свързана с диверсифициране на произвежданите продукти чрез създаване на нови продукти, приемливите разходи трябва да надвишават с поне 200 на сто данъчната стойност на активите, които се използват повторно, към 31 декември на годината преди започването на изпълнението на първоначалната инвестиция.

(7) Стойността на приемливите разходи за активи, включени в първоначална инвестиция, свързана с основна промяна в съществуващия производствен процес, трябва да превишават сумата на годишните данъчни амортизации на активите, свързани с дейностите, които ще бъдат модернизирани, за предходните три години.

(8) Данъчно задълженото лице уведомява териториална дирекция на Националната агенция за приходите по регистрацията си за проекта за първоначална инвестиция, в т.ч. голям инвестиционен проект, чрез подаване на формуляр за кандидатстване за помощ по образец, най-късно преди започване изпълнението на проекта."

10. В чл. 189б, ал. 2:

а) в т. 6, буква „б" думите „Регламент (ЕС) № 1535/2007 на Комисията от 20 декември 2007 г. за прилагане на членове 87 и 88 от Договора за създаване на Европейската общност към помощите de minimis в сектора на производството на селскостопански продукти (ОВ, L 337/35 от 21 декември 2007 г.)" се заменят с „Регламент (ЕО) № 1408/2013 на Комисията от 18 декември 2013 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis в селскостопанския сектор (ОВ, L 352 от 24 декември 2013 г.).";

б) създава се т. 7:

„7. данъчно задължено лице, представляващо голямо предприятие, е подало в териториална дирекция на Националната агенция за приходите по регистрацията си формуляр за кандидатстване за помощ по образец, предложен от министъра на земеделието и храните и утвърден от министъра на финансите, най-късно преди започване на инвестирането на данъка, който ще бъде преотстъпен."

11. В чл. 190, ал. 2 думите „ал. 2" се заменят с „ал. 3".

12. В чл. 195:

а) в ал. 6 се създава т. 3.

„3. доходите от лихви, авторски и лицензионни възнаграждения при условията на ал. 7-12;"

б) създават се ал. 7-12:

„(7) Доходите от лихви, авторски и лицензионни възнаграждения не се облагат с данък при източника, когато едновременно са изпълнени следните условия:

1. притежател на дохода е чуждестранно юридическо лице от държава - членка на Европейския съюз, или място на стопанска дейност в държава - членка на Европейския съюз, на чуждестранно юридическо лице от държава - членка на Европейския съюз;

2. местното юридическо лице - платец на дохода, или лицето, чието място на стопанска дейност в Република България е платец на дохода, е свързано лице с чуждестранното юридическо лице - притежател на дохода, или с лицето, чието място на стопанска дейност е притежател на дохода.

(8) Доходите от лихви, авторски и лицензионни възнаграждения може да не се облагат с данък при източника и преди да е изтекъл срокът по ал. 12, т. 2, при условие че към момента на начисляване на дохода притежаването на изискуемия минимум от капитала не е прекъснато.

(9) В случаите по ал. 8, когато притежаването на изискуемия минимум от капитала е прекъснато преди изтичането на минималния двегодишен срок, за освободените по ал. 8 доходи от лихви, авторски и лицензионни възнаграждения се дължи данък при източника, като се прилага данъчната ставка в размер 10 на сто. За дължимия данък при източника се дължи лихва за просрочие за периода от датата, на която е следвало да бъде внесен данъкът при източника, до датата на внасянето му.

(10) Когато неподлежащ на облагане доход от лихви, авторски и лицензионни възнаграждения е обложен, притежателят на дохода има право да поиска възстановяване на данъка. Възстановяването се извършва по реда и в сроковете на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, но не по-късно от една година от подаване на искането за възстановяване.

(11) Алинеи 7, 8, 9 и 10 не се прилагат за:

1. доходи, които представляват разпределение на печалба или възстановяване на капитал;

2. доходи от вземания за дълг, които дават право на участие в печалбите на длъжника;

3. доходи от вземания за дълг, които дават право на кредитора да замени своето право на лихва за право на участие в печалбите на длъжника;

4. доходи от вземания за дълг, при които няма клауза за връщане на главницата или връщането е след повече от 50 години от датата на емитирането на дълга;

5. доходи, представляващи непризнати за данъчни цели разходи на място на стопанска дейност в Република България, с изключение на тези по чл. 43;

6. доходи, начислени от чуждестранно юридическо лице от държава, която не е държава - членка на Европейския съюз, чрез място на стопанска дейност в Република България;

7. доходи от сделки, на които основният мотив или един от основните мотиви е отклонение или избягване от данъчно облагане.

(12) За целите на ал. 7-11:

1. чуждестранно юридическо лице от държава - членка на Европейския съюз, е всяко чуждестранно юридическо лице, за което едновременно са изпълнени следните условия:

а) правната форма на чуждестранното юридическо лице е в съответствие с приложение № 5;

б) чуждестранното юридическо лице е местно лице за данъчни цели на държава - членка на Европейския съюз, съгласно съответното данъчно законодателство и по силата на спогодба за избягване на двойното данъчно облагане с трета държава не се смята за местно лице за данъчни цели в друга държава извън Европейския съюз;

в) чуждестранното юридическо лице се облага с някой от данъците по приложение № 6, без право на освобождаване от облагане, или с идентичен или подобен данък, който се налага като допълнение към или вместо тези данъци;

2. едно лице е свързано лице с второ лице, ако е изпълнено поне едно от следните условия към момента на начисляване на дохода:

а) първото лице притежава непрекъснато за период поне две години най-малко 25 на сто от капитала на второто лице;

б) второто лице притежава непрекъснато за период поне две години най-малко 25 на сто от капитала на първото лице;

в) трето лице, което е местно юридическо лице или чуждестранно юридическо лице от държава - членка на Европейския съюз, притежава непрекъснато за период поне две години най-малко 25 на сто от капитала и на първото, и на второто лице;

3. чуждестранно юридическо лице е притежател на дохода, когато получава този доход в своя полза, а не като посредник или агент на друго лице;

4. място на стопанска дейност е притежател на дохода, когато едновременно са изпълнени следните условия:

а) вземането за дълг, правото или използването на информация, по отношение на които възникват лихви или авторски и лицензионни възнаграждения, са ефективно свързани с това място на стопанска дейност;

б) лихвите или авторските и лицензионните възнаграждения представляват доход, по отношение на който мястото на стопанска дейност се облага в държавата - членка на Европейския съюз, в която се намира, с някой от данъците, посочени в приложение № 6, или в Белгия - с „impôt des non-résidents/belasting der niet-verblijfhouders", или в Испания - с „Impuesto sobre la Renta de no Residentes", или с идентичен или подобен данък, който се налага като допълнение към или вместо тези данъци."

13. В чл. 200, ал. 2 след думата „сто" се поставя точка и текстът докрая се заличава.

14. Член 200а се отменя.

15. В § 1 от Допълнителните разпоредби:

а) в т. 27 думите „Договора за създаване на Европейската общност" се заменят с „Договора за функционирането на Европейския съюз";

б) точка 28 се изменя така:

„28. „Производствена дейност" за целите на чл. 184 е процесът на създаване на нов продукт чрез механично, физично или химично преобразуване (обработка или преработка) на суровини и материали с цел последваща реализация, както и биологична трансформация на живи животни или растения. Не е производствена дейност създаването на нов продукт в енергийния и авиационния сектор, включително изграждане на летища, летищна инфраструктура и съпътстващи дейности, в случаите на държавна помощ за регионално развитие.";

в) точка 30 се изменя така:

„30. „Предприятие в затруднение" за целите на чл. 182, ал. 1, т. 3 е предприятие по смисъла на Насоките за държавна помощ за оздравяване и преструктуриране на нефинансови предприятия в затруднено положение (ОВ, С 209/1 от 23 юли 2013 г.) , включително техните изменения и замени, а за целите на чл. 182, ал. 5 е предприятие по смисъла на Насоките на Европейския съюз за държавната помощ в секторите на селското и горското стопанство и в селските райони за периода 2014-2020 г. (ОВ, С 204/1 от 1 юли 2014 г.).";

г) точка 31 се изменя така:

„31. „Минимална помощ" е помощта по смисъла на Регламент (ЕО) № 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 година относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis.";

д) точка 45 се изменя така:

„45. „Селскостопански продукти", „преработка на селскостопански продукти" и „реализация на селскостопански продукти" са тези по смисъла на чл. 2, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 година относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis";

е) създават се т. 71-74:

„71. „Едно и също предприятие" е предприятие по смисъла на чл. 2 от Регламент (ЕС) № 1407/2013 на Комисията относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis.

72. „Югозападен регион" за целите на глава двадесет и втора включва всички населени места в областите София (столица), София,

Благоевград, Перник и Кюстендил съгласно Регламент (ЕО) № 1059/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 г. за установяване на обща класификация на териториалните единици за статистически цели (ОВ, L 154 от 21 юни 2003 г.), включително неговите изменения и замени.

73. „Дата на предоставяне на помощта“ е 31 декември на годината, за която се преотстъпва корпоративен данък.

74. „Големи предприятия“ са предприятия, които не изпълняват критериите, определени в препоръката на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението на микро-, малки и средни предприятия.“

16. Приложение № 5 към чл. 200а, ал. 6, т. 1, буква „а“ става Приложение № 5 към чл. 195, ал. 12, т. 1, буква „а” и в наименованието думите „чл. 200а, ал. 6, т. 1, буква „а” се заменят с „чл. 195, ал. 12, т. 1, буква „а”.

17. Приложение № 6 към чл. 200а, ал. 6, т. 1, буква „в“ и т. 4, буква „б“ става Приложение № 6 към чл. 195, ал. 12, т. 1, буква „в“ и т. 4, буква "б“ и в наименованието думите „чл. 200а, ал. 6, т. 1, буква „в“ и т. 4, буква „б“ се заменят с „чл. 195, ал. 12, т. 1, буква „в“ и т. 4, буква „б“.

18. Навсякъде в закона думата „републиканския” се заменя с „държавния”.

§ 38. Параграф 14 от Преходните и заключителните разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (ДВ, бр. 100 от 2013 г.) се изменя така:

„§ 14. След 31 декември 2013 г. данъчните облекчения по реда на глава двадесет и втора, раздел IV могат да се ползват до 31 декември 2020 г. Данъчното облекчение по чл. 184, представляващо държавна помощ за регионално развитие, може да се ползва, когато изпълнението на съответната първоначална инвестиция е започнало след 31 декември 2013 г., но преди 1 януари 2021 г.“

§ 39. В § 17 от Преходните и заключителните разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (ДВ, бр. 100 от 2013 г.), в изречение първо думите „За 2014 г.“ се заличават.

§ 40. Данъчното облекчение, представляващо минимална помощ за 2014 г., се прилага от данъчно задължените лица, които отговарят на условията на § 36 от този закон.

§ 41. Данъчно задължените лица, които не отговарят на условията за прилагане на чл. 184 във връзка с чл. 188 от този закон и които през 2014 г. са приложили чл. 91 във връзка с чл. 188 от Закона за корпоративното подоходно облагане, за преотстъпените авансови вноски не дължат лихви по реда на чл. 9 и 89 от закона.

§ 42. При условие че до 31 март 2015 г. Европейската комисия постанови положително решение за данъчното облекчение, представляващо държавна помощ, формулярът за кандидатстване за помощ по чл. 189 от Закона за корпоративното подоходно облагане се подава заедно с годишната данъчна декларация за 2014 г., в случай че изпълнението на съответната първоначална инвестиция е започнало след 31 декември 2013 г., но преди постановяване на положителното решение.

§ 43. В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 64 и 113 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 25, 32, 35, 41, 82, 95 и 99 от 2009 г., бр. 16, 49, 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51 и 99 от 2011 г., бр. 40, 81 и 94 от 2012 г., бр. 23, 66, 100 и 109 от 2013 г. и бр. 1 от 2014 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 48 ал. 6 се изменя така:

„(6) Данъкът върху годишната данъчна основа за доходите от стопанска дейност като едноличен търговец се преотстъпва в размер до 60 на сто на лица, регистрирани като земеделски производители, за годишната данъчна основа от дейност по производство на непреработена растителна и животинска продукция при условията на Закона за корпоративното подоходно облагане за преотстъпване на корпоративен данък, под формата на данъчно облекчение, представляващо държавна помощ за земеделски производители."

2. В § 1 от Допълнителните разпоредби се създава т. 60:

„60. „Предприятие в затруднение" за целите на чл. 48, ал. 7 е предприятие по смисъла на Насоките на Европейския съюз за държавната помощ в секторите на селското и горското стопанство и в селските райони за периода 2014-2020 г. (ОВ, С 204/1 от 1 юли 2014 г.)."

§ 44. В § 13 от Преходните и заключителните разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ДВ, бр. 100 от 2013 г.) изречение първо се изменя така:

„Данъчното облекчение по чл. 48, ал. 6 може да се ползва до 31 декември 2020 г. само след постановяване на положително решение от

Европейската комисия за съвместимост с правилата в областта на държавните помощи."

§ 45. При условие че до 31 март 2015 г. Европейската комисия постанови положително решение за данъчното облекчение, представляващо държавна помощ за земеделски производители, формулярът за кандидатстване за помощ по чл. 189б от Закона за корпоративното подоходно облагане се подава заедно с годишната данъчна декларация за 2014 г., в случай че инвестирането в активи е започнало след 31 декември 2013 г., но преди постановяване на положителното решение.

§ 46. В Закона за местните данъци и такси (обн., ДВ, бр. 117 от 1997 г.; изм. и доп., бр. 71, 83, 105 и 153 от 1998 г., бр. 103 от 1999 г., бр. 34 и 102 от 2000 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 28, 45, 56 и 119 от 2002 г., бр. 84 и 112 от 2003 г., бр. 6, 18, 36, 70 и 106 от 2004 г., бр. 87, 94, 100, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 36 и 105 от 2006 г., бр. 55 и 110 от 2007 г., бр. 70 и 105 от 2008 г., бр. 12, 19, 41 и 95 от 2009 г., бр. 98 от 2010 г., бр. 19, 28, 31, 35 и 39 от 2011 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2012 г. - бр. 30 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 53, 54 и 102 от 2012 г. и бр. 24, 30, 61 и 101 от 2013 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 48 ал. 2 се изменя така:

„(2) Освобождава се от данък полученото имущество по ал. 1, както и последващото предоставяне на трети лица, при условие че прехвърлянето е свързано с изпълнението на преките цели, за които е създадена съответната организация по ал. 1 или които са посочени като основание за освобождаване от данък. При неизпълнение на условията за освобождаване несъбраният данък става дължим."

2. В чл. 49 се създава ал. 4:

„(4) Декларация по ал. 3 не се подава в случаите по чл. 44, ал. 5 и 6 и чл. 48, ал. 1, т. 5, 6, 8 и 9, както и за получени и предоставени дарения от юридически лица с нестопанска цел, регистрирани в Централния регистър на юридическите лица с нестопанска цел за осъществяване на обществено-полезна дейност."

§ 47. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 73, 82, 86, 95 и 105 от 2006 г., бр. 46, 52, 53, 57, 59, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36, 69 и 98 от 2008 г., бр. 12, 32, 41 и 93 от 2009 г., бр. 15, 94, 98, 100 и 101 от 2010 г., бр. 14, 31, 77 и 99 от 2011 г., бр. 26, 38, 40, 82, 94 и 99 от 2012 г., бр. 52, 65, 98, 106 и 109 от 2013 г., бр. 1 от 2014 г.; Решение № 2 от 2014 г. на Конституционния съд от 2014 г. - бр. 14 от

2014 г.; изм. и доп., бр. 18 от 2014 г. и бр. 40 и 53 от 2014 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 73, ал. 2 се създава т. 4:

„4. предоставянето на данъчна и осигурителна информация, свързана с получаването на държавна и минимална помощ."

2. В чл. 102:

а) в ал. 1 накрая се добавя „или с издаден от Националната агенция за приходите персонален идентификационен код";

б) в ал. 3 думите „надлежен електронен подпис, идентификация на подателя" и запетаята след тях се заличават;

в) създава се ал. 5:

„(5) Редът и условията за издаване и използване на персонален идентификационен код, както и видовете декларации, документи или данни, които могат да се подават чрез използването му, се определят със заповед на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите. Заповедта се публикува на интернет страницата на Националната агенция за приходите."

§ 48. Законът влиза в сила от 1 януари 2015 г., с изключение на:

1. Параграф 17 относно чл. 154, ал. 2 и чл. 156, ал. 2, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в „Държавен вестник".

2. Параграф 37, т. 5, буква „б", т. 7-11 и 15 и § 38 и 43, които влизат в сила от 1 януари 2014 г.

Законът е приет от 43-ото Народно събрание на ..... 2014 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

(Цецка Цачева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност

Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) е изготвен във връзка с необходимостта от хармонизиране и привеждане в съответствие на националното данъчно законодателство с изискванията на европейските директиви и регламенти по прилагането в областта на косвеното облагане, регламенти в областта на минималната помощ, както и прецизиране на законови разпоредби с цел улесняване практическото им прилагане.

1. Предложения за изменение и допълнение на ЗДДС във връзка с необходимостта от транспониране на изисквания на **Директива 2008/8/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на мястото на доставка на услуги (Директива 2008/8/ЕО)**, както и съобразяване на българското законодателство с регламентите по прилагането ѝ.

Съгласно Директива 2008/8/ЕО считано от 1 януари 2015 г. доставките на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване и услуги, извършвани по електронен път, предоставяни от данъчно задължени лица на данъчно незадължени лица, установени в Европейския съюз, ще се облагат в държавата, където получателят им е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване, наричана държава членка по потребление.

Проектът на закон предвижда за доставчиците на тези услуги два режима за обслужване от типа „мини едно гише“ с цел облекчаване на данъчно задължените лица при изпълнение на техните задължения по ДДС. Режимите предоставят възможност на лицата да определят само една държава членка, наричана държава членка по идентификация, чрез която да изпълняват по електронен път всичките си задължения за регистрация, деклариране и внасяне на данък върху добавената стойност за извършените от тях доставки.

Режимите са два в зависимост от мястото на установяване на доставчика. Те не са задължителни, а доставчикът сам избира дали да ги прилага. Първият режим е „режим в съюза“ и се прилага за доставчици, установени в държава - членка на Европейския съюз, която не е държавата членка по потребление на услугата. Вторият режим е „режим извън съюза“ и се прилага за доставчици, които са установени в трети страни (държави извън Европейския съюз).

Специалните режими за облагане на доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършени по електронен път, по които получатели са данъчно незадължени лица, са регламентирани с промени в глава осемнадесета на закона.

„Режим в съюза“ е нов режим, съгласно който държавата за регистрация (държава по идентификация) е държавата членка по седалище и адрес на управление на доставчика или, когато доставчикът няма седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, държавата за регистрация е държавата членка по постоянен обект на тази територия.

„Режим извън съюза“ е действащ режим, който е регламентиран с разпоредбите на глава осемнадесета от ЗДДС. С проекта се разширява обхватът на услугите, по отношение на които ще се прилага режим, като се включат и далекосъобщителните услуги и услугите по радио- и телевизионно излъчване, в съответствие с изискванията на Директива 2008/8/ЕО.

Обхватът на услугите, попадащи в двата режима, е посочен в допълнителните разпоредби на законопроекта.

Телекомуникационните услуги, услугите за радио- и телевизионно излъчване и електронните услуги, предоставяни в държави членки, в които доставчикът на услугите е установен по седалище или по постоянен обект, не попадат в обхвата на специалните режими. За тези доставки данъкът се декларира и се отчита в съответната държава членка.

Със законопроекта са определени условията за доброволна и наложителна смяна на държавата членка по идентификация, както и за преминаване от единия в другия режим.

В съответствие с Директива 2008/8/ЕО са предвидени периоди, през които данъчно задължено лице няма право да ползва отново даден режим, когато доброволно го е напуснало или е преустановило предоставянето на услугите в обхвата на режима. Предвидени са също разпоредби за задължително изключване на доставчик при системно неспазване на правилата за прилагане на режимите, както и забрана за прилагане на режимите за срок две години от изключването. Определени са условията за прилагане и прекратяване за всеки от двата режима.

Идентифицирането на лице, регистрирано по „режим в съюза“, се извършва чрез предоставяне на идентификационен номер съгласно действащите разпоредби на ЗДДС, а идентифицирането на лице, регистрирано по „режим извън съюза“ - чрез служебния идентификационен номер по Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, пред който е поставен знакът EU.

Данъчният период за целите на прилагане на „режим в съюза“ или на „режим извън съюза“ е тримесечен и съвпада с календарното тримесечие. За всеки данъчен период доставчикът подава справка-декларация, съдържаща подробни данни за задълженията му поотделно към всяка държава членка за съответния данъчен период. За лице, регистрирано по „режим в съюза“, което има един или повече постоянни обекти в други държави членки, справката-декларация съдържа и данни за извършените от тези обекти доставки с място на изпълнение в държава членка по потребление, в която лицето няма постоянен обект. Лицето е длъжно да подава справка-декларация и в случаите, когато не е предоставило услуги по съответния режим (т. нар. нулева справка-декларация).

В срок до 20-о число на месеца, следващ данъчния период, лицето е длъжно да внесе данъка по справка-декларацията по сметка, посочена от държавата членка по идентификация, която преразпределя получената сума по държави членки по потребление. Проектът предвижда всяко лице, регистрирано за прилагане на един от двата режима, да води подробен електронен регистър, позволяващ проверка на верността на данните по справка-декларацията.

Регламентиран е достъпът до този регистър от данъчните администрации на държавите членки и задължителен период на съхранение на информацията в него.

По отношение ДДС за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната в съответствие с европейското право е определено, че лице, прилагащо „режим извън съюза“, има право на възстановяване на ДДС във връзка с извършени от него услуги по режима. Възстановяването се извършва по реда на сега действащия закон, предвиден за лица, които не са установени на територията на ЕС.

Лице, регистрирано в страната за целите на прилагане на „режим в съюза“, има право на приспадане на данъчен кредит по общите правила на закона за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната. Лице, регистрирано в друга държава членка, което е регистрирано в страната на друго основание, има право на приспадане на данъчен кредит по общите правила на закона за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната във връзка с изпълнение на доставките, попадащи в обхвата на режимите. Ако лицето не е регистрирано в страната, същото има право на възстановяване по реда на сега действащия закон, предвиден за лица, които не са установени в държавата членка по възстановяване, но установени другаде на територията на ЕС.

С цел улесняване прилагането на специалните режими и за да могат режимите да се прилагат от 1 януари 2015 г., по отношение на услугите в техния обхват с проекта е предвидена възможност лицата да стартират процедура по регистрация за прилагане на режимите непосредствено след обнародването на Закона за изменение и допълнение на ЗДДС в „Държавен вестник".

Предложено е въвеждане на задължителна регистрация по закона за неустановен в страната доставчик, в случай че не е избрал да се регистрира за прилагане на режим за обслужване от типа „мини едно гише", във връзка с предоставянето на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване и услуги, извършвани по електронен път, на данъчно незадължени лица (основно физически лица), които са установени или са с постоянен адрес или обичайно пребиваване в страната.

2. Привеждане в съответствие на националното данъчно законодателство с изискванията на **Регламент (ЕС) № 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis** (Регламент (ЕС) № 1407/2013), публикуван в „Официален вестник" на ЕС на 24 декември 2013 г.

*Новият регламент въвежда съществени изменения в условията в сравнение с **Регламент (ЕО) № 1998/2006 на Комисията от 15 декември 2006 г. относно прилагането на членове 87 и 88 от Договора към минималната помощ** (Регламент (ЕО) № 1998/2006), а именно:*

2.1. Въвежда се понятието „едно и също предприятие", което съгласно регламента включва „всички предприятия, които поддържат помежду си поне един вид от следните взаимоотношения:

а) дадено предприятие притежава мнозинството от гласовете на акционерите или съдружниците в друго предприятие;

б) дадено предприятие има право да назначава или отстранява мнозинството от членовете на административния, управителния или надзорния орган на друго предприятие;

в) дадено предприятие има право да упражнява доминиращо влияние спрямо друго предприятие по силата на договор, сключен с това предприятие, или на разпоредба в неговия устав или в учредителен акт;

г) дадено предприятие, което е акционер или съдружник в друго предприятие, контролира самостоятелно, по силата на споразумение с

останалите акционери или съдружници в това предприятие мнозинството от гласовете на акционерите или съдружниците в това предприятие.

Предприятия, поддържащи едно от взаимоотношенията, посочени в букви от буква „а“ до буква „г“, посредством едно или няколко други предприятия, също се разглеждат като „едно и също предприятие“.

2.2. Направена е промяна в същността на помощ de minimis, съгласно която общият размер на помощта de minimis, предоставяна във всяка държава членка на „едно и също предприятие“, не трябва да надхвърля праг от левовата равностойност на 200 000 евро, а за осъществяване на автомобилни товарни превози за чужда сметка или срещу възнаграждение – праг от левовата равностойност на 100 000 евро, за период три бюджетни години.

2.3. Кумулиране на помощ de minimis, предоставена съгласно Регламент (ЕС) № 1407/2013 с минимална помощ, предоставена съгласно **Регламент (ЕС) № 360/2012 на Комисията относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към минималната помощ (de minimis) за предприятия, предоставящи услуги от общ икономически интерес**, както и с помощ de minimis, предоставяна съгласно други регламенти за помощ de minimis.

2.4. Помощта de minimis включва всички предходни помощи на преобразуващите се предприятия в случаите на преобразуване или прехвърляне на предприятия.

Въпреки че регламентът е акт с общо приложение, който е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави - членки на ЕС, са необходими промени в националното законодателство (ЗДДС) с цел привеждане на законовите норми в съответствие с новите изисквания на европейското законодателство в областта на минималната помощ.

Срокът за прилагане на Регламент (ЕО) № 1998/2006 изтича на 31 декември 2013 г., а новият Регламент (ЕС) № 1407/2013 се прилага от 1 януари 2014 г. Съгласно разпоредбата на член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1998/2006 държавите членки разполагат с преходен период от шест месеца за минималните помощи, през който могат да прилагат изискванията на стария регламент. Република България се е възползвала от възможността за преходен период от 1 януари 2014 г. до 30 юни 2014 г., в който лицата имат право да прилагат изискванията за минимална помощ по Регламент (ЕО) № 1998/2006.

С проекта се въвеждат новите условия за минимална помощ по Регламент (ЕС) № 1407/2013. Регистрираните по ЗДДС лица, реализиращи инвестиционен проект, които са поискали разрешение от Министерството на финансите за прилагане на специалния ред за начисляване на ДДС при внос или за възстановяване на данъка в 30-дневен срок, след 1 юли 2014 г. следва да подават декларация, както за получената от тях минимална помощ, така и декларация за получената минимална помощ от лица, обхванати от понятието „едно и също предприятие", с цел натрупване на всички получени минимални помощи и спазване ведно с новата минимална помощ на определените в Регламент (ЕС) № 1407/2013 прагове. Предвижда се лицата, получили разрешение от Министерството на финансите за прилагане на специалния ред по ЗДДС, да подават в министерството информация относно изпълнението на инвестиционния проект поотделно за всяка година, както и обобщена информация за целия период на изпълнение на проекта, за да се определи реално получената минимална помощ.

3. С **Директива 2013/61/ЕС на Съвета от 17 декември 2013 г. за изменение на Директиви 2006/112/ЕО и 2008/118/ЕО** по отношение на френските „най-отдалечени региони", и по-специално на Майот от 1 януари 2014 г. е даден статут на най-отдалечен регион по смисъла на член 349 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), вместо на отвъдморска страна или територия по смисъла на член 355, параграф 2 от същия. По отношение на облагането с ДДС Майот придобива статус като останалите френски най-отдалечени региони: Гваделупа, френска Гвиана, Мартиника, Реюнион и Сен Мартен, които са изключени от териториалния обхват на Директива 2006/112/ЕО на Съвета.

4. Във връзка с отстраняване на проблеми, възникнали при прилагането на закона, са направени предложения с редакционен и правно-технически характер, които целят единствено прецизиране на законовите разпоредби и на използваната в закона терминология.

В Преходните и заключителните разпоредби на законопроекта са предложени промени в Закона за акцизите и данъчните складове, Закона за корпоративното подоходно облагане, Закона за данъците върху доходите на физическите лица, Закона за местните данъци и такси и Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

В Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС):

Предложенията за промени в Закона за акцизите и данъчните складове са изготвени във връзка с необходимостта от отстраняване на несъответствия на българското акцизно законодателство с европейското

законодателство, както и прецизиране на законови разпоредби с цел улесняване практическото им прилагане от митническите органи.

Във връзка с получено запитване от ЕК за предоставяне на допълнителна информация по прилагане в националното законодателство на разпоредбите на член 14, параграф 1, букви „б“ и „в" от Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 г. относно преструктурирането на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията (Енергийната директива) относно освобождаването от акциз на енергийни продукти, използвани за целите на въздухоплаването и на корабоплаването, Република България е поела ангажимент да бъде прецизирано определението за „частни развлекателни полети и плаване" в чл. 4, т. 15 от ЗАДС.

Според Европейската комисията освобождаването по член 14, параграф 1, буква „б“ от Енергийната директива трябва да се прилага само за енергийни продукти, предназначени за зареждане на въздухоплавателни средства, които служат пряко за предоставяне на услуги срещу заплащане. Във връзка с това в случаите, когато частно въздухоплавателно средство е дадено под наем в контекста на пакет с екипаж, гориво и различни услуги, същите не попадат в обхвата на член 14, параграф 1, буква „б" от Енергийната директива при условие че лицата, взели под наем въздухоплавателно средство, го използват за развлечение, а не за предоставяне на услуги срещу заплащане. В обхвата на разпоредбите не попадат и случаите, когато въздухоплавателното средство или плавателният съд се използва за нуждите на предприятието, но без да служи пряко за предоставяне на услуги срещу заплащане. Във връзка с това е направено прецизиране на определението.

Предлага се да бъде въведено определение за вложител в данъчен склад. Предложението е изготвено във връзка с противоречиво тълкуване на правната материя, както от митническите органи, така и от икономическите оператори.

Предложени са изменения и допълнения в чл. 12, с които се цели създаване на по-ясна процедура за предаване на отпадъците от тютюн за унищожаване, тъй като действащите разпоредби затрудняват контрола на митническите органи по правилното проследяване на отпадъците от тютюн.

Предвижда се допълнение на разпоредбата на чл. 20, ал. 2 от закона с оглед създаване на равнопоставеност на данъчно задължените лица, а именно - да се предостави възможност вино, произведено от обект за винопроизводство на малък винопроизводител, да може да се изпраща

и до лицензиран складодържател в друга държава - членка на ЕС, тъй като сегашната разпоредба не предоставя такова право на местните малки винопроизводители.

При освободени от акциз крайни потребители (ОАКП) в случаите на прекратяване на действието на издадено удостоверение за стоките, налични в обекта, възниква задължение за заплащане на акциз, но в чл. 20, ал. 2 от закона няма нормативно основание, на което да се начисли акциз. Във връзка с това се предлага изменение на чл. 20, ал. 2, т. 10 и 19.

Предлага се отмяна на чл. 24ж, т. 3 от закона и свързания с него § 46 от Преходните и заключителните разпоредби на ЗИД на ЗАДС (обн., ДВ, бр. 94 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 19 от 2011 г. и бр. 54 от 2012 г.), тъй като възстановяването на платения акциз за електрическа енергия на лицензираните железопътни превозвачи и управителите на железопътната инфраструктура - за ползваната от тях тягова и нетягова електрическа енергия при осъществяването на тяхната дейност, представлява опция по Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 г. относно преструктурирането на правната рамката на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията и същата подлежи на нотификация съгласно Правилата за държавните помощи и се предоставя само след произнасяне на Европейската комисия с положително решение относно съвместимостта на помощта с Общия пазар. С оглед да не се нарушават разпоредбите на европейското законодателство в областта на държавните помощи е необходимо законовите разпоредби, свързани с държавната помощ, да бъдат отменени.

Предлага се промяна в чл. 39 за поетапно увеличение на акцизната ставка на цигарите и времеви график за достигане на минималните нива на облагане от 90 евро за 1000 къса до 31 декември 2017 г., а именно:

Акцизната ставка за цигарите е, както следва:

1. на специфичния акциз – 101 лв. на 1000 къса;

2. на пропорционалния акциз:

а) 25 на сто от 1 януари 2016 г.;

б) 27 на сто от 1 януари 2017 г.;

в) 28 на сто от 1 януари 2018 г.

Размерът на акциза по ал. 1 не трябва да е по-малък от:

1. 161 лв. за 1000 къса от 1 януари 2016 г.;

2. 168 лв. за 1000 къса от 1 януари 2017 г.;

3. 177 лв. за 1000 къса от 1 януари 2018 г.

В чл. 44 са предложени промени, с които в случаите на установени с ревизионен акт задължения, се регламентират условията, при които дължимият акциз се внася в държавния бюджет.

Предложена е редакция на чл. 47, съгласно която думите „пълна функционалност за преглед на“ да бъдат заличени. Практиката показва, че използването на израза „пълна функционалност“ в закона предоставя възможност за нееднозначно тълкуване и прилагане на разпоредбата от икономическите оператори и митническите органи в процеса на осъществявания митнически контрол за информацията, получавана от информационните системи на лицата. С промяната се конкретизират изискванията към интернет достъпа на митническите органи до автоматизираната система за отчетност на лицата, без да е необходим достъп до пълната функционалност на системата.

С цел намаляване на административната тежест на лицата е предложено при издаване на лиценз за управление на данъчен склад да не се прилагат годишните финансови отчети за предходните три години, тъй като информацията, съдържаща се в отчетите, не е от значение при издаването на лиценз за управление на данъчен склад. Във връзка с това е предложението за отмяна на т. 10 в чл. 48.

С проекта се предлагат промени в чл. 49, 55г, 57б и 57в, с които се предоставя възможност в случаите на подадено искане за издаване на лиценз за управление на данъчен склад, за издаване на удостоверение като регистриран получател или за задължителна регистрация лицата, подали съответното искане, да могат да поискат спиране на производството по издаване на лиценз или удостоверение за регистрация, когато е необходимо изясняване на факти и обстоятелства от значение за съответното производство, за да не се издава решение за отказ и образуване на ново производство. В случаите, когато е необходимо становище или издаване на документ от друг орган в производството по издаване на лиценз или удостоверение за регистрация, се предлага срокът за произнасяне на митническите органи да бъде удължен, но с не-повече от три месеца.

Предложена е промяна в чл. 64, съгласно която се предоставя възможност за хранителни добавки, съдържащи етилов алкохол, за който платен акцизът, опаковани в малки опаковки (до 50 мл), да не се поставя акцизен бандерол. Практиката на митническите органи показва, че в много от случаите върху потребителската опаковка на тези стоки не може да бъде поставен бандерол.

Предлага се в данъчните документи по смисъла на ЗАДС, реквизитите на които са регламентирани в чл. 84, ал. 6, да бъде въведено изискване и за задължително посочване на продажната цена (за цигарите), вместимост на опаковката и брой опаковки. Предложението е изготвено във връзка с необходимостта от ясно разграничаване на стоките и тяхното идентифициране при осъществяване на контрол от митническите органи.

Предлага се промяна в чл. 90а, ал. 2, с която да се гарантира равнопоставеност на лицата, които ще осъществяват търговия с тютюневи изделия и са подали искане до компетентното митническо учреждение. Действащата разпоредба не предоставя възможност на лица, нарушили разпоредби на ЗАДС и сключили споразумение с митническите органи, да получат разрешение за продажба на тютюневи изделия.

Предвидена е промяна в чл. 94, с която ще се ограничи възможността за неправомерно използване на тежки и маркирани горива не по предназначение като гориво за отопление, а като моторно гориво, за което акцизната ставка е в по-висок размер и горивото се съдържа в резервоарите на моторни превозни средства, самоходни машини и всякакъв друг вид превозни средства.

Предлага се създаването на нов чл. 94а поради наличието на законова празнота по отношение налагането на административнонаказателна санкция на лицата, получили или разпоредили се неправомерно с маркирано гориво за отопление. Практиката показва, че при извършен контрол от митническите органи нееднократно са установени случаи, при които маркирано гориво не е доставяно фактически, а само по документи на адреса за крайното му потребление, като впоследствие същото е използвано като моторно гориво или по предназначение, но на друго място за получаване. Подобна практика създава предпоставки за неправилно и неправомерно прилагане на намалените акцизни ставки за маркирано гориво за отопление.

Предлага се допълнение в разпоредбата на чл. 102, ал. 2 с цел правна защита на процесуалните действия на митническите органи, предприети спрямо физически лица, неправомерно държащи акцизни стоки. Практиката показва, че незаконното съхранение на тютюневи изделия и алкохолни напитки без бандерол все по-често се осъществява от физически лица, като към момента на извършване на проверката не може да бъде доказано, че същите извършват нерегламентирана продажба с тях.

Предложенията за промени в чл. 107ж са свързани с реда за обжалване на решенията, с които се определят задължения за акциз, като същите да бъдат обжалвани не по реда на АПК, а по реда на ДОПК.

Предоставя се възможност на лицата да поискат спиране на предварителното изпълнение на съответното решение по реда на ДОПК.

С предвидената промяна в чл. 124, ал. 8 е предоставена възможност енергийни продукти, отнети в полза на държавата, да може да се предоставят безвъзмездно на определен кръг лица по ред определен с наредбата по чл. 124, ал. 4 на министъра на финансите. Във връзка с отстраняване на проблеми, възникнали при прилагането на ЗАДС, са направени предложения с редакционен и правно-технически характер, които целят единствено прецизиране на законовите разпоредби.

В Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО):

Направени са следните предложения за промени в Закона за корпоративното подоходно облагане, изготвени във връзка с необходимостта от въвеждане на изисквания на правото на Европейския съюз в националното законодателство:

1. Данък върху доходите на чуждестранни юридически лица от лихви, авторски и лицензионни възнаграждения

Съгласно Директива 2003/49/ЕО на Съвета относно общата система на данъчно облагане на плащания на лихви и роялти между свързани дружества от различни държави - членки на ЕС, държавите членки нямат право да облагат лихви, авторски и лицензионни възнаграждения, начислени от местни дружества в полза на дружества от други държави членки, когато платецът и получателят на дохода са свързани лица. В Договора за присъединяване на Република България и Румъния към ЕС страната ни е договорила дерогация, съгласно която България има право да не прилага директивата до 31 декември 2014 г. (преходен период 8 години). През този преходен период данъчната ставка върху плащанията на лихви, авторски и лицензионни възнаграждения, извършвани към свързано дружество от друга държава членка, не трябва да надвишава 10 на сто до 31 декември 2010 г. и не трябва да надвишава 5 на сто за следващите години до 31 декември 2014 г.

Във връзка със спазване на Договора за присъединяване на Република България и Румъния към ЕС и поради изтичане на преходния 8-годишен период в законопроекта е предложена промяна, с която с данък при източника няма да се облагат доходите от лихви, авторски и лицензионни възнаграждения, платени от местни юридически лица в полза на чуждестранни юридически лица от ЕС, когато платецът и получателят на дохода са свързани лица и при изпълнение на условията, изисквани от европейското законодателство и разписани в закона.

2. Минимална или държавна помощ под формата на данъчни облекчения

Предложените промени в данъчните облекчения, представляващи минимална и държавни помощи, са наложени от задължението на Република България, като държава членка, да отрази действащите от 1 януари 2014 г. и от 1 юли 2014 г. нови европейски правила за минимални и държавни помощи, както и изискванията, наложени в процеса на нотификация на данъчните мерки.

В края на 2013 г. и през 2014 г. бяха приети актове на ЕС, регламентиращи минималните и държавните помощи, в обхвата на които попадат и част от данъчните облекчения. Всяка държава членка трябва да промени националното си законодателството, за да отрази настъпилите промени в условията за предоставяне на държавни помощи. Разпоредбите в закона, уреждащи данъчните облекчения, не са съобразени изцяло с новите условия за минимална и държавна помощ, които са в сила за периода 2014-2020 г., поради факта, че по време на законодателната инициатива за 2014 г. все още не бяха приети актовете на ЕС, регламентиращи минималните и държавните помощи. При предоставянето на посочените данъчни облекчения в ЗКПО следва да бъдат съобразени следните нормативни актове на ЕС:

- Регламент (ЕС) № 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis (Регламент № 1407/2013), в сила от 1 януари 2014 г.
- Насоки за регионалната помощ за периода 2014-2020 г. (Насоки 2014-2020 г.), в сила от 1 юли 2014 г.
- Карта на национална регионална държавна помощ 2014-2020, приложима от 1 юли 2014 г.
- Насоки на Европейския съюз за държавната помощ в секторите на селското и горското стопанство и в селските райони за периода 2014-2020 г., в сила от 1 юли 2014 г.

Данъчно облекчение, представляващо минимална помощ:

Регламент (ЕС) № 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis (Регламент № 1407/2013), определящ условията за отпускане на минимална помощ, е публикуван в

„Официален вестник" на ЕС на 24 декември 2013 г., като същият влиза в сила на 1 януари 2014 г. В този смисъл и предвид това, че данъчният период е календарната година, данъчно задължените лица следва да спазват условията на действащите актове на първичното право на ЕС, включително техните изменения и замени. С оглед на това са необходими промени в ЗКПО, влизащи в сила от 1 януари 2014 г., които да отразят новите изисквания на ЕС.

Новият регламент въвежда нови съществени условия в сравнение с Регламент № 1998/2006 на Комисията от 15 декември 2006 г. относно прилагането на членове 87 и 88 от Договора към минималната помощ. Във връзка с това с проекта на закон за изменение и допълнение се предлагат следните промени:

Въвежда се понятието „едно и също предприятие", за същността на което е дадено конкретно определение в Регламент (ЕС) № 1407/2013.

Предложена е промяна в същността на помощ de minimis, съгласно която общият размер на помощта de minimis, предоставяна във всяка държава членка на едно и също предприятие, не трябва да надхвърля праг от левовата равностойност на 200 000 евро, а за осъществяване на автомобилни превози на товари за чужда сметка или срещу възнаграждение – праг от левовата равностойност на 100 000 евро, за период от три последователни години, включително текущата година.

Направена е промяна в приложното поле, съгласно която данъчното облекчение вече се прилага и по отношение на предприятията в затруднение.

Предвижда се специален ред за деклариране в случаите на едно и също предприятие – първото подало годишната данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО данъчно задължено лице да декларира обстоятелствата във връзка с данъчното облекчение и това деклариране да може да се ползва от всички данъчно задължени лица в обхвата на едно и също предприятие.

Регламентирано е че помощта de minimis включва всички предходни помощи на преобразяващите се предприятия в случаите на преобразуване или прехвърляне на предприятия.

Предвижда се данъчното облекчение, представляващо минимална помощ за 2014 г., да се прилага от данъчно задължените лица, които отговарят на новите условия на Регламент № 1407/2013.

Предложен е преходен режим, съгласно който данъчно задължените лица, които не отговарят на новите условия за минимална помощ, а са преотстъпвали корпоративен данък през 2014 г., да не дължат лихви при превишение на годишния корпоративен данък над определените авансови

вноски за 2014 г., както и лихви за невнесените в срок дължими авансови вноски.

Предвидено е кумулиране на помощ de minimis, предоставена съгласно Регламент № 1407/2013, с минимална помощ, предоставена съгласно Регламент (ЕС) № 360/2012 на Комисията относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз, към минималната помощ за предприятия, предоставящи услуги от общ икономически интерес, както и с помощ de minimis, предоставяна съгласно други регламенти за помощ de minimis.

Направените промени целят привеждане в съответствие на разпоредбите, регламентиращи данъчното облекчение под формата на минимална помощ, с което същото да може да бъде прилагано от данъчно задължените лица. В случай че промените не бъдат отразени, данъчно задължените лица няма да могат да прилагат облекчението.

Данъчни облекчения, представляващи държавна помощ:

▪ Данъчно облекчение, представляващо държавна помощ за регионално развитие

В новите Насоки 2014-2020 г. се определят условията, съгласно които държавите членки могат да отпускат държавна помощ на предприятията за регионално развитие. Едновременно с това в законопроекта са направени промени във връзка с одобрената от Европейската комисия карта на национална регионална държавна помощ 2014-2020 г. за Република България. Съгласно картата на регионалните помощи на България цялата територия на България ще отговаря на критериите за регионална помощ по член 107, параграф 3, буква а) от Договора за функционирането на Европейския съюз, съгласно който се разрешават помощи в райони със стандарт на живот под средното равнище за ЕС или в райони с висока безработица. Максималният интензитет на помощ за големи предприятия, осъществяващи проекти в страната, се определя на 50 на сто от общите инвестиционни разходи в пет региона на Република България и на 25 на сто в Югозападния регион.

Друга промяна е направена в определението за предприятие в затруднение. Тя произтича от изискването на Насоки 2014-2020 г. регионалната помощ да не може да се отпуска на предприятия в затруднено положение по смисъла на Насоките на Общността за държавните помощи за оздравяване и преструктуриране на предприятия в затруднение, включително техните изменения и замени. Предвид приемането и прилагането на Насоки за държавна помощ за оздравяване и преструктуриране на нефинансови

предприятия в затруднено положение, в които определението е променено, то промяна е инициирана и в ЗКПО.

Предложена е промяна и в определението за производствена дейност. Промяната отразява изричната забрана в Насоки 2014-2020 г., съгласно която същите не се прилагат към държавната помощ, предоставена в енергийния и в авиационния сектор.

Въведени са някои нови условия - изисквания от Насоки 2014-2020 г., във връзка с активите, включени в първоначалната инвестиция, и наличните активи и техните стойности.

Предвидена е промяна, с която се въвежда изискване за подаване на формуляр за кандидатстване за помощ.

Въведени са и някои други условия, в които се определят случаите, в които не може да се ползва данъчното облекчение, и е направена промяна, съгласно която не е допустимо натрупване по мярката с други помощи за едни и същи приемливи разходи. Същото произтича от специфичния характер на държавната помощ - данъчно облекчение, новите условия, поставени в Насоки 2014-2020 г., както и от автоматизма на мярката. Посоченото води до невъзможност за гарантиране изпълнението на условията за проследяване на натрупването и интензитета на помощта.

▪ Данъчно облекчение, представляващо държавна помощ за земеделски производители

Във връзка с новите Насоки на Европейския съюз за държавната помощ в секторите на селското и горското стопанство и в селските райони за периода 2014-2020 г., които са в сила от 1 юли 2014 г., в законопроекта са направения и някои промени във връзка с данъчно облекчение, представляващо държавна помощ за земеделски производители.

Една от промените предвижда промяна в определението за предприятие в затруднение, която произтича от факта, че Насоките въвеждат собствено определение за предприятие в затруднение, което е по-разширено в сравнение с определението, дадено в Насоки за държавна помощ за оздравяване и преструктуриране на нефинансови предприятия в затруднено положение, което ще се прилага по отношение на данъчното облекчение, представляващо държавна помощ за регионално развитие.

Предвидена е промяна, с която се въвежда изискване към големите предприятия за подаване на формуляр за кандидатстване за помощ. Във връзка с това е дадено и определение за голямо предприятие.

Друга промяна в закона предвижда данъчното облекчение да се прилага и за данъчните периоди от 2015 до 2020 г., като условие за това е че данъчното облекчение може да бъде приложено само след постановяване на положително решение от страна на Европейската комисия за съвместимост с правилата в областта на държавните помощи.

Предложените промени, привеждащи в съответствие ЗКПО с новите изисквания в областта на държавните помощи, е предложено да влязат в сила от 1 януари 2014 г. Това е направено поради факта, че данъчните облекчения, представляващи държавна помощ, се прилагат след постановяване на положително решение от Европейската комисия за съвместимост с правилата в областта на държавните помощ, и по-конкретно - за да бъде ползвана помощта за 2014 г. Европейската комисия трябва да постанови положително решение до 31 март 2015 г. Предвид влизането в сила на новите правила за периода 2014-2020 г. от 1 юли 2014 г., както и фактът, че данъчният период в Република България е календарната година, прилагането на данъчните облекчения, представляващи схеми за държавна помощ за 2014 г., е спряно. Това дава по-голяма възможност данъчните облекчения, представляващи държавна помощ, да бъдат одобрени и за данъчната 2014 г., тъй като ще съответстват на новите правила в областта на държавните помощи, ще са приложими за целия данъчен период - 2014 г., което ще отрази както същността и периода на прилагане на данъчните облекчения в Република България, така и новите изисквания, налагани от законодателството на ЕС в областта на държавните помощи. Противно на това, влизането в сила на новите условия от 1 януари 2015 г. може да бъде предпоставка за констатиране на несъответствие с правилата на държавни помощи за 2014 г. Независимо от предложените промени прилагането на данъчните облекчения, представляващи държавната помощ за периода 2014-2020 г., в това число условията, които следва да бъдат спазвани, Насоки 2014-2020 г., ще бъдат окончателно одобрени с решението на ЕК, като е възможно Комисията да изиска промяна и/или добавяне на нови условия по схемите предвид изцяло новите правила за програмен период 2014-2020 г.

Във връзка с отстраняване на проблеми, възникнали при прилагането на закона, са направени предложения с редакционен и правно-технически характер, които целят единствено прецизиране на законовите разпоредби.

Предложените промени, които са свързани с данъчните облекчения, включително освобождаването от облагане с данъка върху доходите на чуждестранни юридически лица от лихви, авторски и лицензионни

възнаграждения, ще окажат влияние върху бюджетните приходи от корпоративен данък и данък, удържан при източника.

Предложенията, свързани с данъчните облекчения ще окажат положително въздействие върху инвестиционната активност и заетостта, което ще се отрази благоприятно на икономиката на страната като цяло.

В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ):

Промените в ЗДДФЛ са изготвени във връзка с новите европейски правила в областта на държавните помощи за периода 2014-2020 г. и привеждане в съответствие на националните разпоредби, регламентиращи минимална и държавни помощи под формата на данъчни облекчения.

В Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ):

С проекта се предлага промяна в разпоредбите на чл. 48 и 49 от Закона за местните данъци и такси. С направените предложения се цели облекчаване изпълнението на задължението за деклариране на придобитите по безвъзмезден начин имущества от лицата, които са освободени от данък върху безвъзмездното придобиване на имущество, и за намаляване на административната тежест.

В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК):

Предложенията за промени в Данъчно-осигурителния процесуален кодекс са във връзка с въвеждане на мерки за осигуряване на прозрачност на данъчно-осигурителна информация при прилагане на режима по държавните и минималните помощи и предоставяне на възможност за подаване на документи по електронен път в Националната агенция за приходите чрез персонален идентификационен код.

1. Мерки по осигуряване на прозрачност на данъчно-осигурителна информация във връзка с прилагане на режима по държавните и минималните помощи

Предложената промяна предвижда неприлагане на разпоредбите за опазване на данъчно-осигурителна информация в случаите на получаване на държавна и минимална помощ. Промяната е изготвена във връзка с необходимостта от увеличаване на прозрачността в областта на държавните и

минималните помощи, касаеща изискване за поддържане, съответно достъп до следната информация:

▪за индивидуалните получатели и размерите на държавна и минимална помощ под формата на облекчения с данъчен и/или осигурителен характер, включително подлежаща на регистриране в Регистъра на минималните и държавни помощи, поддържан от Министерството на финансите;

▪ за осъществяването на контрол - например установяване на допустимостта на бенефициентите, кумулирането на помощи до позволените интензитети/прагове, проследяване на финансирането на едни и същи приемливи разходи с помощ от повече от един източник, контрол върху достоверността на подадените от бефициентите декларации;

▪ по прилагането на клаузата „Deggendorf", въведена с чл. 9, ал. 3 от Правилника за прилагането на Закона за държавните помощи, и относно случаите на възстановяване на минимална и държавна помощ, събирана като публично вземане или от администраторите на помощ;

▪ за тематични доклади до Европейската комисия и по конкретни запитвания;

С приключване на процеса на модернизация на правилата по държавните помощи на европейско ниво на 30 юни 2014 г. в редица регламенти и насоки на Европейската комисия са въведени разпоредби относно прозрачността. Като допълнителна мярка Комисията установява практиката да включва специфични условия за прозрачност, включително публикуване на общодостъпни данни в решенията си по конкретните мерки за помощ. Изпълнението на решенията на Комисията е задължително за държавите членки - адресати на същите. Наличието на национална правна уредба, възпрепятстваща посоченото, е основание за откриване на процедура по нарушаване на Договора за функционирането на Европейския съюз или за отнасяне на въпроса до Съда на ЕС.

2. Подаване на документи по електронен път чрез персонален идентификационен код

Предлага се предоставяне на възможност за подаване на документи по електронен път чрез персонален идентификационен код (ПИК). Промяната е във връзка с разработваните нови електронни услуги от Националната агенция за приходите (НАП) за предоставяне на интегрирана информация на задължените лица и на други институции, имащи право по закон на тази информация.

Предложението има за цел намаляване на административната тежест и на разходите за бизнеса и гражданите, свързани с попълването и подаването на данъчни и осигурителни декларации в НАП, както и за минимизиране на грешките, допускани от задължените лица при попълването на декларациите. През 2004 г. е предоставена възможност за подаване на декларации по електронен път чрез използване на квалифициран електронен подпис и анализът на дългогодишната практика показва постоянна тенденция на увеличаване дела на задължените лица, които ползват услугата. През 2014 г. 99 на сто от декларациите по ЗДДС и 58 на сто от годишните данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО са подадени по електронен път. Все още е значително нисък относителният дял на подадените по електронен път годишни данъчни декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ - 14 на сто, и основната причина са разходите за придобиване на квалифициран електронен подпис от физически лица.

В момента персонален идентификационен код е издаден на 200 000 задължени лица, който се ползва за услуги, предоставяни от НАП за достъп до данъчно-осигурителна информация и справки. Персонален идентификационен код е използван за над 5 милиона онлайн справки. Наблюдава се постоянно нарастваща тенденция на получаване на ПИК от физически лица.

При издаване на ПИК от НАП се прилагат строги правила, гарантиращи уникалност и конфиденциалност на издадения номер. Използването на ПИК за подаване на данъчните и осигурителните декларации по електронен път ще доведе до увеличаване използването на електронните услуги, предоставяни от НАП, без необходимост от допълнителни средства, както за приходната администрация, така и за лицата, ползващи услугите.

Разширяването на възможностите за подаване на данъчни и осигурителни декларации от физически лица чрез използване на ПИК, издаден от НАП, ще доведе до значително намаление на разходите, както за лицата, така и за приходната администрация, предвид факта, че издаваният персонален идентификационен код е безплатен и процедурата по неговото издаване е максимално опростена. Въвеждането на възможност за подаване на данъчни и осигурителни декларации чрез ПИК ще доведе, от една страна, до намаляване на административната тежест, а от друга, до намаляване на грешките, несъответствията и корекциите по подадените декларации.

Предложените със законопроекта промени в данъчните закони няма да доведат до необходимост от допълнителни финансови средства за държавния бюджет.

Със законопроекта се въвеждат норми на правото на Европейския съюз, във връзка с което по проекта на нормативен акт е изготвена справка за съответствие с европейското право.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Препис

Р Е Ш Е Н И Е № 764

от 11 ноември 2014 година

ЗА ОДОБРЯВАНЕ НА ЗАКОНОПРОЕКТ

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ

Р Е Ш И:

1. Одобрява проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност.

2. Предлага на Народното събрание да разгледа и приеме законопроекта по т. 1.

3. Министърът на финансите да представи законопроекта по т. 1 в Народното събрание.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Бойко Борисов

ЗА ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: /п/ Веселин Даков

Вярно,

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
"ПРАВИТЕЛСТВЕНА КАНЦЕЛАРИЯ":
/Веселин Даков/

МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

№..02.01-..157.....
..11....ноември..... 2014 г.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. № 402-01-6
Дата 11 / 11 2014 г.

17 40

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

г-жа ЦЕЦКА ЦАЧЕВА

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ЦАЧЕВА,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България изпращам Ви одобрения с Решение № ..764..... на Министерския съвет от 2014 г. проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност.

Приложение: съгласно текста

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ

НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

N 450-01-76/11.11. **2014 г.**

На основание чл. 8, ал. 1, точка 1 и чл. 73, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание и Решение на Народното събрание от 29 октомври 2014 г. за създаване на Временна комисия по бюджет и финанси

РАЗПОРЕЖДАМ:

Разпределям законопроект за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност, № 402-01-6, внесен от Министерски съвет на 11.11.2014 г., на следните комисии:

Водеща комисия:

- Временна комисия по бюджет и финанси.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

Цецка Цачева

ras3